

Mücadele

Temmuz 1979

Sayı 34

Fiyatı 1 DM

Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu Yayın Organı

HANGİ FAŞİST KILIĞIN HÜKÜMET OLACAĞI, HALK İÇİN TERCİH KONUSU OLAMAZ!

Bugün Türkiye'nin içinde bulunduğu ekonomik ve siyasi iflas durumu gerek emekçi halkla, hakim sınıflar arasındaki çelişmeleri, gerekse hakim sınıfların kendi aralarındaki çelişmeleri derinleştirmektedir. Bu arada "Hasta Adam" durumunda olan Türkiye üzerindeki emperyalistler arası hegemonya dalışması da kızışmaktadır.

Bugün Türkiye'de hakim durumda olan Batılı emperyalist Devletler, öncelikle Amerikan emperyalizmi, Türkiye'de hakimiyetlerini sürdürmeye çalışıyorlar. Kıskıvrak avuçları içine aldıkları Türkiye ekonomisini, çıkarları doğrultusunda istedikleri gibi kullanıyor, emperyalizmin uşağı Türk hakim sınıflarına istediklerini yaptırıyorlar. ABD şimdi Türkiye'den US casus uçaklarının, Türkiye üstlenmesini istiyor. Ve bu isteğini gerçekleştirecektir.

Tüm Batılı emperyalistler Türkiye'yi Batı bloku içinde tutmak konusunda hem fikir, ama sömürden pay alması konusunda dalışıyorlar. Özellikle Batı Alman emperyalizmi Türkiye'de hızla gelişmesini devam ediyor. Batı Alman emperyalizmi-



nin temsilcisi Schmidt'in 1979 başında Guadelupt'a yapılan dörütlü (ABD-B.Almanya-Fransa-İngiltere) toplantıda "Türkiye acil yarılmak üzere" dediği konuşması bu gelişmenin en son örneğidir.

Türkiye'nin içinde bulunduğu ekonomik ve siyasi buhrandan, Rus sosyal emperyalizmi de kendi lehine yararlanmaya çalışmakta, bunun için çeşitli yolları denemektedir. Türkiye'ye sermaye ihracı ve ticaret ilişkileri konusunda son yıllarda Rus sosyal emperyalizmi önemli mes-

fe kaydetmiştir. Fakat bunların asıl tehlikesi, hala pek çok kişinin, bunların emperyalist yüzünü kavramamış olması ve bunların yarattığı ideolojik karmaşadır. Bunlar ülkedeki sosyal faşist nitelikteki uşakları aracılığı ile, aynı diğer faşistler gibi halka azgınca saldırmaktadırlar.

Türkiyede emperyalizme uşaklık eden hakim sınıflar arasındaki iktidar dalışması da, buhrana paralel olarak gelişmektedir. Bugün Türkiye'de iktidar için dalışan esas iki kanat, Amerikan kanat ile B. Avrupa'daki emperyalistlerin özelliği de B. Alman emperyalizminin uşaklığına yapan kanattır. Açık ki, bunlar çok kaba bir şekilde ayrılabilir. Aralarındaki Çin seddi yoktur. Birçok şekilde birbirleri ile iç içe girmiş durumları da vardır.

Bunlardan Amerikan kanadın siyasi temsilcileri MC Partileridir. MC Partileri esas olarak B. Avrupa'dan siyasi temsilcisi olan CHP'nin ağırlıkta olduğu hükümeti devirmek için, hummalı bir faaliyet içindedir. Yıllanmış faşist Demirel, bugün utanmazca halkın karşısına 'Demokrasi Havarisi' kesilerek çıkabilmektedir. Yıllarca halka kan kusturan hükümetlerin başı Demirel bugün 'zama zulme' karşı çıkma edebiyatı yapmaktadır. Eli kanlı faşist Türkeş, 'İşkenceye karşı' çıkabilmektedir. Bugün artık, Ecevit'

DEVALÜASYON VE YENİ ZAMLAR HALKIN BELİNİ BÜKÜYOR



EKMEK KUYRUĞU!

22 Şubat 1979'da, Başbakan Ecevit şöyle diyordu:

"Devalüasyon yapılmayacak. Bazı dış çevrelerin bu yoldaki telkinleri, bizim devalüasyon yapmama konusundaki kararlılığımızı değiştirmemiştir ve değiştirmeyecektir.

Hükümetimiz ekonomik ve mali sorunlarımızın çözümünde herhangi bir dış etki altında kalmaksızın alınacak önlemleri kararlaştırmaktadır."

Bu sözlerin üzerinden bir ay geçmeden dövizin karaborsa fiyatının resmileştirilmesi anlamına gelen "Katlı Kur" uygulamasına gidildi. Devlet, bu uygulamaya ile, kendi tespit ettiği döviz fiyatının çok üzerinde bir fiyatla döviz satın alma işlemini yürürlüğe sokuyordu. Bu işlem yürürlüğe sokulurken, hükümet yetkilileri değerinin Dolar'a (yani Türk parasının değerinin Dolar'a ve diğer yabancı paralara göre resmen düşürülmesi.) olmadığını söylüyorlardı. Bu uygulamanın kısa bir süre Haziran ayının 10'una dek süreceğini bildiriyorlardı. Ecevit 22 Mart 1979'da yaptığı, radyo ve televizyonda yayınlanan konuşmasında, hükümeti devalüasyon yapıp, bunu halktan hükümetle suçlayan faşist Demirel'e çatıyor ve şöyle diyordu:

"Dün AP Genel Başkanı, devalüasyona gidileceğini söylemiştir. Hem de bunu tam paramız değer kazanırken (!!!) söylemiştir. Devalüasyon yapılmayacaktır. Devalüasyonu eski başbakanlar değil, o günkü başbakanlar ve hükümet tayin eder."

Şimdi, bunca lafın üzerinden daha üç ay geçmeden, hükümet "Katlı Kur" uygulamasının devam edeceğini açıkladı. Buna göre, bundan böyle işçi ve turist dövizlerinde 1 Dolar 47 TL'si, 1 Batı Alman Mark'ı 24.63 TL'si karşılığında değiştirilecek.

Bu; hükümet yetkilileri ne derlerse desinler, ne kadar kelime cambazlığı yaparlarsa yapsınlar, paranın değerinin düşürülmesidir! Devalüasyondur!

Devalüasyon, aslında var olan gerçek durumun, yani paranın sürekli değer kaybetmesinin, gerek iç, gerekse dış piyasada satın alma gücünün sürekli düşmesinin, resmen kabulünden başka bir şey değildir.

Ecevit Hükümeti kurulduğunda 1 Dolar 25 TL idi. Mart 1978'de yapılan devalüasyonla 1 Dolar 25 TL oldu. Ardından çeşitli dönemlerde, tam on kez "Kur ayarlaması" yapıldı. Bir buçuk yıllık bir dönemde, 1 doların TL olarak karşılığı 25 TL'den 45 TL'ne yükseldi. Yani TL'si 1,5 yıllık dönem içinde dolara karşı ve diğer yaban-

DEVAMI 11. SAYFADA



in de diğerlerinden farkı olmadığı halkın önemli bir bölümü tarafından görülmektedir. MC Partileri tarafından yararlanarak para toplamaya çalışmaktadır.

MC Partileri bugün Ecevit Hükümetini devirmek için, Gensoru ardına Gensoru vermektedir. Bu Gensorulardan ilkinin sonucu olarak Sosyal Güvenlik Bakanı Hilmi İlgüzar istifa etmiş, Ecevit, hükümeti ayakta tutabilmek için daha önce AP'den ayrılan Hasan Korkut'u satın almış Bakanlık vermiştir.

Gümrük ve Tekel Bakanı Tuncay Mataracı ve Maliye Bakanı Ziya Müezzinoğlu için Gensorular gündemdedir. Hasan Korkut'un CHP tarafından satın alınmasından hemen ardından mecliste transfer piyasası kızışmış, Balıkesir "Bağımsız" Milletvekili Cemalettin İnkaya, "Bağımsız" Devlet Bakanı A. Rıza Septioğlu, Gaziantep Milletvekili CHP'li Ahmet Karahan AP'ye transfer olmuşlardır. Bu sahtekarlar her transferde olduğu gibi, şimdiki devalüasyonun açıklanışlarıdır. Aslında bugün bir-iki kişinin parti değiştirmesi bu hükümetin devrilmesine, yerine yeni hükümetin

DEVAMI 11. SAYFADA



DEVAMI 11. SAYFADA

OLAĞANÜSTÜ HALLER YASASI SIKIYÖNETİMİ MEŞRULAŞTIRMA YASASIDIR .



FAŞİST ECEVİT'İN DEMOKRASİ ANLAYIŞI!

"Anayasa'nın 123. maddesinde sözü edilen olağanüstü haller, İçişleri Bakanlığınca açıklanmış ve bir olağanüstü haller yasası tasarısı hazırlanarak tüm Bakanlıkların görüşüne sunulmuştur."

MİLLİYET GAZETESİ
9 Mayıs 1979

Aşağıda, sözü edilen bu olağanüstü haller yasa tasarısından önemli olan bazı maddeleri açıklıyoruz.

Bu Yasa tasarısına göre:

1- "Doğal Afetler, yangınlar, bulaşıcı hastalık salgınları, savaş durumu veya tehlikesi, ayaklanmalar, Ağır Ekonomik Bunalımlar, grev, lokavt, boykot ve benzeri toplumsal olaylar" oldu mu, "olağanüstü hal" ilan edilecek.

Bilindiği gibi Türkiye'de bugün emperyalizmin aşağı Komprador burjuvazi ve toprak ağaları büyük bir ekonomik buhran içinde. Bu faşistler içinde buldukları ekonomik buhrandan kurtulabilmek için emperyalist babalarına köpek gibi yalvarmış, Türkiyeyi boğazına kadar borç altına sokmuşlardır. Bu krediler emperyalizme daha da fazla bağımlılığı beraberinde getirmiştir. Bu borçları geri ödeyebilmek ve buhrandan kurtulabilmek için hakim sınıflar zam üstüne zam yapmakta, halkımızı yoksulluk içinde inim inim inletmektedir. Durum böyle iken "Ağır ekonomik bunalımlar" olağanüstü hal ilan edilecektir. Hakim sınıflar bugün zaten ekonomik bunalım içindedir. Türkiye emperyalizme bağımlı oldukça devamlı ağır ekonomik bunalımlar içinde olacaktır. Ancak zaman zaman kredilerin yağmasından doğan refahlar geçicidir. Bu refah da ileride daha büyük ekonomik buhranlarla neticelenecektir. Çünkü emperyalistler verdikleri kredilerden % 100 faiz almaktadırlar. Bu durumda emperyalistler paraya ihtiyaç duydukları her dönemi olağanüstü hal olarak nitelendirip Türkiye işçisini ve köylüsünü yok fiyata köle gibi çalıştıracaktır. Halkın az çok bütün varlığına el koyacak diğer tarafta villaları, yalıları olan ağalar, pasalar ise yan gelip halkın alın terini yiyip yatacaklardır.

Bu maddedeki tabii afetler, yangın vs. ise bir göz boyamadır. Faşist türk polisinin bir grev yerine ne kadar büyük bir güç ve hızla; bir deprem yerine ise ne zaman, kaç kişi ile geldiğini çok iyi biliyoruz. En son büyük Van depreminde, binlerce kişi aç, açık, evsiz, kimisi canlı canlı toprak altında 3 gün kaldığı halde faşist türk polisi, jandarması, barakın yoksul halkımıza yardımcı, onlar gönderilen yardımları bile ceplerine attılar. O halde, bu tasarının asıl amacı, grev, yürüyüş gibi en doğal haklarımızı elimizden almak, işçilerin mücadelesini bastırmak, devrimcileri zindanlara tıkmak. Haklarını arayanları susturmak. Yani açıkçası, faşizmi daha da koyulaştırmak. Ekonomik buhranı "olağanüstü hal" ilan ederek halkımızı daha fazla dişine tırnağına kadar sömürmek!

2- "Olağanüstü hal ilan edilen yerde, kişilerin malına parasına, taşıt araçlarına sorgusuz sualsiz el konulacak, kişiler istenilen yerde, asgari ücrette çalıştırılacak. Her türlü emirlere kesinlikle uyulacak."

Malımıza mülkümüze zaten göz dikmiş bu gözü doymaz caniler bu işi adamakıllı açık bir şekilde yürütecekler. Kimin malına sormadan el koyuyorlar! Toprak ağalarının mı? Yoksa ailesinin her bir ferдинin altında şoför ve arabası olanların mı? Yoksa kat kat villa, apartman, yazlık, kışlık, baharlık, sonbaharlık evleri olanların mı? Hayır! Onlar yoksul halkımızın geçkondusuna, yoksul köylümüzün bir karış

toprağına göz dikmişlerdir. Küçük üreticinin az miktardaki ürettiğine göz dikmişlerdir. Ve de üstelik kişiler asgari ücrette çalıştırılacaktır. Türkiyede hangi işçi, hangi köylü, memur azami ücret almakta veya yeteri kadar toprak sahibidir? Zaten asgari olan ücretler daha da azaltılarak halkımız aç yatıp aç kalkacaktır.

3- "Milletin bölünmezliğini içten veya dıştan tehlikeye düşüren yaygın şiddet hareketleri olağanüstü hal olarak ilan edilecektir."

Bu tasarı kanunlaştırıldığında faşist türk Devleti, Türkiye'de Kürt Milletine ve diğer milli azınlıklara zaten uyguladığı milli zulmü katmerleştirecek ve onları asimile etmek için var gücünü seferber edecektir.

Bütün bu alınan tedbirler hakim sınıfların ne denli siyasi ve ekonomik bir buhran içinde olduklarının açık bir ispatıdır. Onların bu büyük tepkileri aynı zamanda halkımızın mücadelesinin yükseldiğinin de açık belgesidir.

Komprador patron ve toprak ağalarının B. Avrupacı özellikle de B. Alman emperyalizminin usaklığını yapan kesimin siyasi temsilciliğini yapan Ecevit hükümetidir bu olağanüstü hal denen faşist tasarıları hazırlayan.

İşte Ecevit'in demokrasi anlayışı. İşte Ecevit'in ve CHP'nin halkçılığı. İşte Ecevit'in reformculuğu. Ecevit'e hala umut gözü ile bakanlar, gözlerini açmalı, gerçekleri görmelidirler! En azından Ecevit ve CHP'nin bu faşist devletin bir siyasi temsilcisi olduğunu bilmeli ve kavramalıdır. Kendisine "proleter devrimci" adını takan bazı sahtekarlar bu yaptıkları sahtekarlığı en azından devrimcilik adına yapmamalıdır. Ecevit ve Ecevit gibileri, Demirel'ler, Türkeş'ler, bunlar halkımızın umudu değil, komprador patron ve toprak ağalarının umudurdular. Onlar halkımız için işkenceci başları, bu sömürü ve zulüm düzeninin koruyucuları, emperyalist usağı, tek kelimeyle halk düşmanı faşistlerdir.

CHP ağırlıklı Ecevit hükümeti, sıkıyönetimi iki ay daha uzattı. MC Hükümetleri, sıkıyönetime, karşı oy kullandılar. Bu faşistler sıkıyönetimin kendisine değil, Ecevit'in uygulamaya sekline karşılar. Bu sıkıyönetime karşı çıkma, onların iktidar dalaşmasından kaynaklanmaktadır.

Sıkıyönetim kaldırıldıktan sonra, sıkıyönetim daha koyu bir şekli ile olağanüstü hal yasalarıyla ilan edilmeden uygulanacaktır. Devrimcileri şimdiki de olduğu gibi sorgusuz sualsiz zindanlara, işkencehanelere sokacak, grevleri toprak işgallerini kanla bastıracağız.

Fakat Demokratik Halk Devrimi uğruna yitilene mücadele veren Türkiye Halkı, bu faşistleri döktükleri kanda boğacak, faşist olağanüstü halk tasarıları vs. kendi iktidarlarının yıkılmasını önleyemeyecektir.

Bunu yapmanın ve yapabilmeyenin tek çıkar yolu örgütlü mücadeledir. Örgütsüz bir mücadele 15/16 Haziranlar gibi başarısızlığa uğrar. Tüm devrimciler ve ilerici işçiler, ilerici devrimci örgütlerde örgütlenmeli. Hakim sınıfların bu faşist düzenini yerle bir etmede Türkiye işçi sınıfını desteklemeli, yerine Demokratik Halk İktidarının kurulmasında yardımcı olmalıdırlar. Bu, yurtdışında bulunan biz ilerici, devrimci işçilerin de görevidir. Türkiye halkının Demokratik Halk Devrimi uğruna verdiği mücadeleyi destekleyelim. Bunun için ATIF (Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu) içinde örgütlenelim.

Hakim sınıfların olağanüstü hal tasarıları, buna benzer faşist kanunları, bu haklı mücadeleyi durduramayacak, bilakis kendi sonlarının gelmesini hızlandıracaktır.

Ö. Hakan



İÇİŞLERİ BAKANI

Haziran ayı başlarında B. Almanya'ya gelen İçişleri Bakanı Fehmi Güneş, Ziyaretinin nedenini şöyle anlatıyor:

"Buraya Alman makamlarından bir şeyler istemeye değil, karşılıklı işbirliğini daha etkili şekilde sürdürebilmek için neler yapabileceğimizi, polis örgütlerimiz arasında hangi konularda ortak çalışmalar yapabileceğimizi tespit için geldik. Alman tarafının bize yapacağı yardımlar var. Türk tarafının da Almanlara yapacağı yardımlar var." demiştir.

Görüldüğü gibi faşist Türk polis örgütü ile B. Alman emperyalist burjuvazinin polis örgütü ortak çalışmalar yapacaktır.

Türk ve B. Alman polisi hangi konularda ortak çalışmalar yürüteceklerdir ?

Bugün Türkiye'de Komprador Patron ve Toprak ağaları büyük bir ekonomik ve buna paralel olarak siyasi buhran içindedir. Hakim sınıflar içinde buldukları ekonomik ve siyasi buhranın yükünü halkımıza yüklemektedirler. Bugün Türkiye yoksulluk ve kıyıklar ülkesidir. Halkımız tüp gaz, yağ, şeker, pirinç gibi temel ihtiyaç maddelerini bile bulamamaktadır. Her şey karaborsa ve ateş pahasıdır.

Bu yoksulluğa, faşist baskılara karşı halkımızın mücadelesi gün geçtikçe yüksek boyutlara ulaşmaktadır. Hakim sınıflar halkımızın gelişen mücadelesini faşist terörle, katliamlarla engellemeye çalışmaktadırlar. Zaman zaman devrimci hareket bu faşist saldırılar sonucu duraklaya bile, onlar bu haklı mücadelenin önüne geçemiyor, bu devrimci ateşi söndürüyorlar ve hiç bir zaman da söndürmeyeceklerdir.

Biz yurtdışındaki Türkiyeli işçiler Türkiye halkının bir parçasıyız. Türkiye'de gelişen sınıf mücadelesine paralel olarak, yurtdışında da mücadelemiz sürmektedir. Devrimci işçiler ve tüm ilericiler, B. Almanya'da ekonomik talepleri uğruna mücadele edip, Türkiye'de gelişen devrimci hareketi desteklemektedirler.

CHP ağırlıklı Ecevit Hükümetinin bu konuda temsilcisi olan İçişleri Bakanı Fehmi Güneş, B. Alman polisi ile şu konularda ortak çalışmalar yürütecektir. Birincisi: Ekonomik ve siyasi idarede emperyalist babalarının usaklığını üstlenmiş olan komprador patron ve toprak ağalarının siyasi sözcüleri devrimci hareketi, kendi deyimleri ile "anarşik olayları" da ne şekilde bastıracakları hakkında emperyalist babalarından bilgi alıp öğreneceklerdir.

Faşist Türk polisinin asıl amacı, B. Alman polisinden teknik yardım almak ve bilgi alış verişini yapmaktır. Bir devrimci hareket, ayaklanma grev nasıl daha iyi bir şekilde bastırılır. Hangi teknik araçlarla nasıl işkence yapılır? Fehmi Güneşin B. Alman polisi ile yapacağı ortak işler bunlardır.

İkincisi: Yurt dışında gelişen devrimci mücadeleyi engellemek ve devrimcileri, ilericileri tespit etmek için B. Alman polisinin bu konuda da yardım almak. Zaten B. Alman polisi fırsatını bulduğu her yerde yabancı işçilere her türlü zorlukları çıkartmakta, özellikle de devrimci işçilerin örgütlenmesini engellemek onları illegalleştirilmeye çalışmaktadır. Çünkü Türkiye'de gelişen devrimci mücadeleden onun da zararı vardır. Türkiye'de devrim olduğu zaman, onun emperyalist çıkarları, zarara uğrayacak, Türkiye gibi yeraltı yerüstü kaynakları zengin olan bir ülkeyi sömürmeyecektir. İşte bu yüzden Türk ve B. Alman polisi birbirleri ile bilgi ve teknik alış verişini yapacaklardır.

Bu yeni bir olay değildir. Öteden beri MIT ajanları vasıtası ile devrimcileri tespit konusunda birbirleri ile ilişki içinde olan Türk ve B. Alman polisi bu işi daha da sağlamlaştırmak ve daha ileri bir ilişkide bulunmak istemektedirler.

Onların hiç bir önemi ve ortak çalışmaları Türkiye halkının ve onun bir parçası olan biz yurtdışındaki Türkiyeli işçilerin mücadelesini durduramayacak ve bu haklı savaşın önüne geçemeyeceklerdir.

B. Gün

15-16 Haziran'da Türkiye tarihinde ilk defa İstanbul halkı yüzbinlerin sokağa dökül düğünü görüyordu. İstanbul, İzmir ve Gebze den 113 işyerinde sartelleri indiren sokağa dökülen işçiler komprador patron ağa düzenine, o günkü faşist Demirel hükümetine korku salıyordu.

Çoşkuyla selamladığımız sanlı 15-16 Haziran işçi direnişinin dokuzuncu yılında bu gün neden ve nasıl işçiler 15-16 Haziran'da sokağa dökülebildi. O günkü siyasi ortam ne oldu? 15-16 Haziran da direniş hareketine neler kazandırdı? 15-16 Haziran da kimler hangi saflarda yerlerini aldılar? Bugün siyasi ortam nasıldır? soruları üzeri ne düşünmeliyiz ve bu sorulara cevap aramalıyız.

1970'lerde Türkiye emperyalist sistemin bir parçası olmasının kaçınılmaz bir sonucu olarak krizden krize etkilenen, komprador patronlar ve toprak ağaları bu krizin ağır yükünü çilekeş emekçi halkın sırtına yıkmaya çalışıyordu. Paranın değeri hızla düşüyor, hayat pahalılığı görülmemiştir bir biçimde yükseliyor, işsizler ordusu çığ gibi büyüyor, emperyalistlere bugün olduğu gibi borçların faizlere bile ödenmiyordu. Bu durum hakim sınıfları zayıflatıp, acizliğe bir ifadesi olarak aralarındaki çelişkilere derinleştirirken, halkın mücadelesi oportunist, revizyonist ve darbeci ihanetlere kıra kıra geliyordu. Demokratik üniversite talebiyle başlayan öğrenci gençliğin devrimci mücadelesi "Amerika defol" (Yankee go home) sloganında süsülenen anti-emperyalist mücadele dönüştürüldü. Gençlik bir yandan emperyalizme karşı mücadele ederken, diğer yandan yeni yeni komando kamplarında asker olarak örgütlenmeye başlayan sivil faşist sürüğe karşı kavga sürdürüyordu. Faşistler Amerikan emperyalizmine karşı amansızca mücadele eden devrimci gençlere "ip ip üstler, o biçim tipsizler, allahsız komünistler, Amerika gitsin Rusya mı gelsin" cinsinden uşak zihniyetlerini ortaya koyan ve Amerikan uşaklıklarını belgeleyen faşist sloganlarla saldırıyorlardı.

Gençliğin anti-emperyalist eylemleriyle birlikte işçi grevleri, köylü toprak işgalleri, mitingler, yürüyüşler, gösteriler yurdun dört bir yanına yayılıyordu.

Özellikle 1965'ten sonra az da olsa türkçe'ye çevrilen Marksist-leninist klasikler kitlelerin uyanışını hızlandırıyor kitleleri devrime ve sosyalizme yaklaşıyordu.

Çin halk cumhuriyetinde başlayan Büyük Proleter Kültür Devrimi milyonlarca Çin halkını, revizyonist yöneticilere karşı harekete geçirerek gerek çinde, gerekse dünyada karşı devrime darbeler vuruyor; tüm dünyada BPKD'nin etkileri dalga dalga yayılıyordu.

Kitlelerin hızla gelişen bu demokratik-devrimci mücadelesi hakim sınıfları telaşlandırıyor, hakem sınıflarından "varsin yürüsünler, yürümekle sokaklar aşınmaz" cinsinden demogojilere başvururlarken, diğer yandan faşist tedbirleri gittikçe artırıyordu.

Türkiye'de devrimci durumun objektif olarak var olduğu bu ortamda kitleler devrimci bir önderlikten yoksundular. Fakat her türlü saldırıya, demogojye rağmen halkın kendiliğinden mücadelesi yükseliyordu. Amerikan sendikacılığı modeliyle CIA tarafından kurulan ve kontrol edilen Türk-İş'in işçi düzenini yüzü sosyal pratik tarafından defalarca ispatlanmıştı. Geniş işçi yığınlarının sarı Türk-İş yöneticilerine karşı mücadeleleri gün be gün yükseliyordu. Reformist sendika ağaları günün kuduğu DİSK işçi sınıfının bu kendiliğinden mücadelesini kendi potansiyelini eritiyor, işçiler kitleler halinde Reformist DİSK yöneticilerinin sahte "sınıf sendikacılığı" palavralarına inanarak DİSK'e geçiyorlardı. Bazı işçiler ise yeni devrimci sendikaları kurarak patronlara karşı devrimci birliklerini pekiştiriyorlardı.

İşte bu şartlarda faşist Demirel hükümeti 274-275 sayılı sendikalar, grev ve lo-kavt kanununda değişiklik yapmak için içlerinde Ecevit, Orhan Birgit ve Şeref Bal-sık gibilerinin imzalarının bulunduğu bir kanun tasarısını meclisten geçirmeye çalışıyordu.

Yeni tasarıya göre toplu iş sözleşmesi yapma hakkı, o iş kolunda en çok üyeye sahip olan ve o iş kolunda sigortalı işçilerin üçte birinin köle olduğu federasyon ya da ülke çapında faaliyet gösteren işçi sendikasına ait olacaktı. O günkü şartlarda bu değişiklik Türk-İş dışında hiç bir sendikanın yada federasyonun toplu sözleşme masalarına oturamaması, bölgesel sendikaların kapılarına kilit asma-sı anlamına taşıyordu.

Yeni tasarıya göre sendikalara işçiler toplu olarak ne girebileceklerdi, ne de çıkabileceklerdi. İşçiler üye oldukları sendikalarından teker teker noter aracılığıyla istifa edebileceklerdi. Böylece hakim sınıflar kontrollerindeki sendikadan istifa etmek isteyen işçileri rahat-

lıkla tespit etmeye isten atmayı başara-bileceklerdi.

Yasadaki bu değişiklik işçi sınıfının sendikalı mücadelesini tamamen ve resmen köntrol altına alınmak isteniyordu.

Faşist Demirel hükümetinin Türkiye işçi sınıfının ve halkının zorlu mücadeleleri sonucu aldığı demokratik haklarına karşı giriştiği bu son saldırı bardağı taşıran son damla oldu.

Mücadele azmiyle çoşan yüzbinler ne Türk-İş yöneticilerine, ne D İSK yöneticilerine ne hükümete, ne muhalefete, ve ne de sıkıyönetimle, ne mahalefede, işçiler direndikçe faşistler saldırıyor, direnişler Türkiye çapında yaygınlaşıyordu. Faşist Demirel'in paçası tutuşmuştu. Hemen Bakanlar Kurulunu toplayıp, sıkıyönetim ilan edildi. Faşist ordu işçilere savaş açtı. Polisler askeri birliklerin ortaklaşa açtıkları yaygın ateşle Mustafa Baylam, Abdurrahman Bozkurt ve Yaşar Yıldırım adlı işçiler şehit düştüler.

Şiddete şiddetle cevap veren işçileri ne ölüm, ne işkence durduramıyordu. Hakim sınıflar sahte devrimcileri meydana sürmekte gecikmediler. Bir kısım mücadele kaçınılma ordunun devrimciliğinden, milliyetçiliğinden ve bu nedenle orduya el kaldırılmasından dem vururken TIP yöneticileri "uslu durun faşizm gelir" diye vaaz ediyorlardı. Bugün TKP gedikli olan Kemal Türkler ise 16.6 1970 de radyoda yaptığı şu konuşmayla işçi düşmanı yüzünü tarih önünde sergiliyordu:

"İşçi kardeşlerim, işçi sınıfının bilinçli temsilcileri sizlere sesleniyorum. Beni iyi dinleyin. Anayasamız her türlü toplandı ve yürüyüşlerin silahsız ve saldırısız olacağını emreder. Bugün anayasaya sınımsız bağlı işçiler olduğumuz için, hiç bir hareketimiz anayasaya aykırı olamaz. Ne var ki, bizim aramıza, çeşitli maksatlar güden kişiler, çeşitli kılıklara bürünerek girebilirler. Hatta kötüsü, göz bebeğimiz şerefli Türk ordusunun bir mensubuna kötü maksatla taş atabilirler, tahrikler yapabilirler. DİSK genel başkanı olarak sizi uyarıyorum..." (Yaşasın 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi Broşürü Partizan yayınları, No.1 s.21)

15-16 Haziran Büyük İşçi direnişi kanla bastırıldı. Fakat bu sanlı direniş Türkiye halkına devrimci mücadelesinde paha biçilmez tecrübeler kazandırdı. dostu düşmanı açığa çıkarttı. 50 yıldır Türkiye'de hakim olan revizyonizme reformizme ve pasifizme ağır bir darbe indirdi. Komprador patron-ağa düzenine izi silinmez bir yara açtı. Sarı, reformist ve revizyonist sendika ağalarının işçi düşmanı yüzlerini açığa çıkarttı. Faşist düzenin ve ordunun karşı devrimci yüzünü ortaya serdi. "ordu bir delik açar, proleterya ordan geçer"

"Uslu durun yoksa faşizm gelir" cinsinden parlamentarizm dalkavukluğu yapan burjuva ideologlarının sahte devrimci tezlerini yerle bir etti. Gerçek kahramanın gerçek kitleleri olduğu göstererek küçük burjuva önderleri uyardı. İşçi sınıfının ileri bilinçli unsurlarının bilinçlerinde sızramaya yol açtı ve işçi sınıfı rartanlara karşı birliklerini ve mücadelelerini geliştirdi.

Bu sanlı direnişten yanlış dersler çıkarılan oldu. Bazı devrimci devrimci durumun bu objektif olgunluğunu görünce "zaffer sarhoşluğuna" tutuldular ve "sol" hatalara düştüler. Modern revizyonistler ise toplu ayaklanma hayallerini yarmaya çalışırken pasifistliklerinin gereği bu harekete sağdan saldırdılar.

15/16 Haziran'da doğrudan ulaşan kitle eylemleri gittikçe yaygınlaştı. Mücadele azmi tüm yurdu sararken saltanat korkusu da hakim sınıfları kasıp kavuruyordu. Daha sonra bizzat Amerikan usaklarının kendilerini açıklayacakları gibi CIA tarafından faşist generallere 12 Mart askeri faşist muhtırası verildi.

12 Mart 1971'den sonra faşizm açık saldırılara başladı. Devrimci devrimci devrimci teslim olmadılar. 12 Mart sonrası bugün hala anlatılan ve yıllarca anlatılacak olan devrimci kahramanlıklara tanık oluyordu. Faşistler bir devrimciden gelen selam pularasını bahane ederek kitleleri tutuklayarak korkutmaya çalışırken, Mahir Çayan ve 9 arkadaşları Kızıldere'de faşistlere meydan okuyordu. Deniz, Hüseyin ve Yusuf idam sehpasına giderken bile halkın devrim davasını savunarak faşistlere korku salıyorlardı. Sinan, Alpaslan ve Kadir hunharca katlediliyorlardı. Sanlı 15/16 Haziran mücadelesinin en önünde düşenlerden olan Türkiye Proletaryasının yiğit savaşçısı İbrahim Kaldırcıya faşistlere korkma-

yı öğretiyor, daha polis ifadesinde onları suç için düşürüyordu. Ve faşistler bu korkunç bir ifadesi olarak bu yiğit devrimciyi işkenceyle katlediyorlardı.

Kısa sürede faşist diktatörlük teşhir ve tecrit oldu. Faşizm bir adım geri çekilmeye zorlandı. 12 Mart sonrası devrimci mücadeleyi hayasızca sömüren, propoganda aracı yapan CHP seçimlerden en güçlü parti olarak çıktı. Kurulan CHP-MSP hükümeti dönemi, daha sonra kurulan MC-1, MC 2 ve şimdiki CHP ağırlıklı hükümet dönemi açıkça göstermektedir ki Türkiye gibi ülkelerde faşizm meselesi bir hükümet meselesi değil, bir iktidar meselesidir. Faşizm ülkemizde komprador burjuvaların ve toprak ağalarının zalim diktatörlüğüdür. Bu zalim diktatörlük çilekeş Türkiye halkına bastırılmaktadır. Türkiye'de bugün 19 ilde sıkıyönetim vardır. Sıkıyönetimin resmen ilan edilmediği illerde ise sivil sıkıyönetim uygulanmaktadır. Devrimci dergi ve gazeteler yasaklanmıştır. Devrimciler zindanlara doldurulmaktadır. Demokratik kitle derneklerinin kapılarına sudan bahanelerle kilit asılmaktadır. Evler aranmakta, aramalar girilmiştir. Üniversiteler, Liseler hatta ilk ve ortaokullar birer polis karakolu yada askeri kışlalar gibi kullanılmaktadır. Öğrenci gençliğim her türlü demokratik ve devrimci mücadelesi zorla bastırılmaktadır. Sivil faşist sürüleri en son Ankara Etlük'te olduğu gibi Kahramanmaraş'ta olduğu gibi katliamlarına girişmekte ve katiller ellerini kollarını sallayarak dolaşmaktadır, katillerin partileri, gençlik ve polis örgütleri sendikaları, gençlik gözünü önünde bulma yetileri planlamakta ve desteklemektedir. MIT ve KONTR-GERİLLA bu cinayet şebekeleriyle iç içe halka karşı savaş açmış durumdadır.

Bütün bu saldırılar 15-16 Haziran direnişlerini yaşamış yiğit Türkiye işçi sınıfını ve halkını haklı devrimci mücadelesinden alıkoyamamakta, devrimciler her türlü yasağa ve saldırıya rağmen ve hatta bazı "devrimcilerin" bloklar kurarak yürüyüşleri engellemeye çalışmalarına rağmen 1 Mayıs'ı şanlarına layık bir şekilde kutluyorlar. 1 Mayıs gösterilerini emperyalizme, sosyal emperyalizme ve her türlü gericiliğe karşı halk demokrasisi ve bağımsızlık bayrağının yükseltildiği mücadele alanları haline getiriyorlar

Sanlı 15-16 Haziran direnişinin 9.yılında "halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini" daha fazla desteklemek için ileri !

S. SEMİH

Özgürlük tanımaz ezilen halka Eli kanlılar gezeziyor meydana Devrimci üstüne tankı, topuyla Saldırıp öldüren düzendir, düzen

Komprador patron ağanın düzeni İşçiye köylüye baskıdır baskı Baskının açlığın bütün sebebi Çünkü sömürme esas amacı

Toprak isteyen jandarmasıyla Grevde işçiyi polis copuyla Yurtsever öğrencileri alçakca Vurup öldüren düzendir, düzen

Komprador patron ağanın düzeni İşçiye köylüye baskıdır baskı Baskının açlığın bütün sebebi Çünkü sömürme, esas amacı

Bu düzende fayda gelmez bizlere Çünkü karşıyız biz ağaya beye Vurgun vurup ezilen kitleye Bize karşı duran düzendir düzen

Komprador patron ağanın düzeni İşçiye köylüye baskıdır baskı Baskının açlığın bütün sebebi Çünkü sömürme, bütün amacı

Emperyalizme bağlı ordusu Denizlerde gezer savaş filosu Bizim düzen emperyalist borusu Halka karşı öten düzendir, düzen

Komprador patron ağanın düzeni İşçiye köylüye baskıdır baskı Baskının açlığın sebebi Çünkü sömürme, esas amacı

A. CANOĞLU

MHP-ÜGD-MİT-KONTRGERİLLA GİBİ FAŞİST CİNAYET SEBEKELERİ DAĞITILMALIDIR!

YURTDIŞINDAKİ FAŞİST DERNEKLER KAPATILMALIDIR

İDDIANAME

KAHRAMANMARAŞ'ta 19 Aralık 1978 günü başlayan ve 25 Aralık 1978 gününe kadar süren kanlı faşist katliamda yüzlerce devrimci, demokrat, yurtsever faşistler tarafından hunharca katledilmiş, yüzlerce ağır yaralanmıştır. Tüylar üretici, korkunç vahşetin kurbanları misli görülmemiş bir şekilde can verirken; geride

biraktıkları bir yığın masum insan şimdi de faşist devletin kurumlarıca idam istemi ile yargılanmaktadır. K. Maraş olayları ile ilgili olarak tutuklanan 300'ün üzerinde kişinin çoğunluğunu devrimciler, demokratlar oluşturmaktadır. Dünyada eşine ender raslanan toplu duruşma devam etmektedir. Faşist katliamın baş sorumluları elini kolunu sallayarak gezmektedir, sayısız cinayetlerini bütün şiddetiyle devam ettirmektedirler. Dehşet verici olayla ilgili olarak; Adana, Kahramanmaraş, Gaziantep, ve Urfa illeri Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Savcılığının hazırladığı iddianameden bölümler yayınlanıyor.

19 Aralık 1978 günü, "Güneş Ne Zaman Doğacak" adlı film oynatıldığı sinemaya sağ görüşlü Ökkeş Kenger ve Yunus İlhan adlarındaki kişiler tarafından patlayıcı madde atılmasıyla başladı. İddianamenin giriş bölümünde bu olay şöyle anlatılıyor:

"19 Aralık 1978 günü saat 20.30 sıralarında sağ eğilimli kişilerin ilgisini çeken ve önceleri de gösterildiği sinemalarda bazı olaylara neden olduğu ifade edilen, "Güneş Ne Zaman Doğacak" isimli film Kahramanmaraş'taki Çiçek sineması'nda oynatılırken, sağ görüşlü Ökkeş Kenger ve Yunus İlhan adındaki şahıslarca sinema salonuna tahrip gücü az bir patlayıcı madde atılmış, galeyana gelen sinemadaki sağ eğilimli seyirciler sloganlar söyleyerek dışarıya çıkmışlar, yakında bulunan CHP İl binasını taprip etmişler PTT binasını taşlamışlar, ancak güvenlik kuvvetlerinin müdahalesi sonucu olayların gelişmesi önlenmiştir."

BOMBA OLAYI

İddianamede ayrıca bu olayın Kahramanmaraş ÜGD'nin yönetici üye ve sempatanlarının, halkı sol çevrelerin aleyhine

kışkırtmak için planladığı belirtilere şöyle deniliyor:

"Filmin oynadığı ilk üç gece dergi satırmak, sinema önünde kontrol görevi yaptırmak ve seyircilere kendi görüşlerinde slogan attırmak suretiyle yoğun bir propaganda ve taraftar toplamak kampanyası yürüten Kahramanmaraş'taki ÜGD'nin yönetici üye ve sempatanları bunu yeterli görmemiş, sanık Ökkeş Kenger'in ifadesinde açıkça belirttiği gibi Kahramanmaraş ÜGD Şubesi Başkanı Mehmet Leblebici ve İkinci Başkan Mustafa Kanlıdere'nin görüşmeleri sonunda bu iki şahısca halkı sol çevrelerin aleyhine kışkırtmak için solcuların attığı süsü verilerek tahrip gücü az bir dinamitli sinema salonuna atıp patlatma kararı almış ve bu işin icrası Ökkeş Kenger'e verilerek ileride olayın ortaya çıkması halinde kendilerinin Kahramanmaraş'ta bulunmadıklarını iddia edip mekan tanıkları ile doğrulamak üzere patlamanın yapılacağı gece birinci Başkan Ankara'da, ikinci başkan da Küçük nacar köyünde bulunacak şekilde Kahramanmaraş'tan ayrılmışlardır.

Dernek İkinci Başkanı Mustafa Kanlıdere, Kahramanmaraş'tan ayrılmadan önce, sanık Ökkeş Kenger ve dernek muhasebecisi Mustafa Tecirli'ye yapacakları işin planını ve dinamiklerini nereden alacaklarını ayrıntıları ile anlattıktan sonra bu işin 19.12.1978 gecesi bitirmeleri gerektiği emrini vermiştir."

İddianamede daha sonraki olaylar ise şöyle sıralanıyor:

"... 22 Aralık 1978 Cuma gecesi aşırı sağ görüşlü ve maksatlı kişiler sağ eğilimli Sünni yurttaşlar arasında, ertesi gün solcu Alevi şahıslarca kendilerine silahlı bir saldırı yapılacağı yolunda kışkırtmalarda bulunmuşlar, buna inandırılan Sünni ve sağ görüşlü yurttaşlar mahalle aralarında toplantılar düzenleyerek silah temini ve eylem konusunda hazırlık faaliyetlerine girmişlerdir. Bu tür çalışmaların aşırı sol görüşlü maksatlı kişilerin Alevi, yurttaşlar arasında da yürütüldüğü anlaşılmıştır.

Böylece 23 Aralık 1978 Cumartesi sabahını takiben sokağa dökülen ve muayyen gruplar oluşturan sağ görüşlü bazı kişilerce Sünni yurttaşların çoğunlukta bulunduğu mahallelerinde Aleviler aleyhine, silahlı, sopalı, toplantı ve gösteriler yapılmıştır.

riler yapılmış, daha önceki günlerde cereyan eden olayların etkisi ile tansiyonu azami derecede yükselen sağ görüşlü Sünniler taraftar toplamışlardır. Aynı hareketler Alevilerin yoğun olduğu mahallelerde Alevi yurttaşlar tarafından da icra edilmiş, bu suretle oluşan topluluklar silah, sopa, taş, patlayıcı ve yanıcı maddeler kullanarak Alevi-Sünni yurttaşlar arasındaki çarpışmaları başlatmışlardır..."

İddianame sayfa:144, Namık Kemal Mahallesi olayları:

"Karaoğlana kurban kesiyoruz..."

"Saldırı sırasında Kalender Toklu"evin içinden dışarıya çıkaran saldırganların kapı önünde eşi Maviş Toklu'nun yalvarmalarına rağmen ateş edip öldürdükleri, saldırganların başında bulunan Muhtar Mehmet Yemşen'e 'Ne yapıyorsunuz, çocuklarını ne olacak?' diye soran Maviş Toklu'ya sanık muhtarın, 'Karaoğlana kurban kesiyoruz. Çocuklarını o besler' diye cevap verdiği saptanmıştır. 'Karaoğlan kim?' sorusuna da 'Ecevit' şeklindeki cevap verdiği, otopsi raporuna göre maktulün sağ çene altından giren av tüfeği saçmalarının sol göz altından çıktığı, çene kemiğinin parçalanmasıyla boğazın tıkanması sonucu ölümün meydana geldiği..."

TORNAVIDA İLE GÖZÜ ÇIKARILAN NİNE

Aynı mahallede bulunan ve tek gözü görmeyen Cennet Çimen de ölümden kurtulamadı. İddianamede adı Cuma Yalçın olarak açıklanan sanığın olay günü torna vida ile, Cennet Nine'nin sağlam olan gözünü de çıkardığı, daha sonra da ateş edip öldürdüğü açıklanıyor.

BALTA İLE BAŞI PARÇALANAN YURTTAŞ

Yörükselim Mahallesinde bu olaylar cereyan ederken, Yusufkar mahallesinde de bunları aratmayacak derecede korkunç olaylar meydana gelmişti. İddianamenin 125'inci sayfasında belirtildiğine göre, Nergiz ailesinin oturduğu eve gelen silahlı bir gruptan Ahmet Denizdolduran adındaki sanık, elindeki el satırıyla aile reisi İsmail Nergiz'in kafasına vurarak kendisini yaraladıktan sonra, "Hangi Mezheptensin?" diye sormuş.

DEVAMI 5.SAYFADA

«AYDINLIK» KARŞI DEVRİMCİLERİ FAŞİSTLERLE EL ELE

2.5.1979 günü "AYDINLIK" gazetesi, tam ajanlara yakışır bir şekilde, gerçeklerden saptırılmış bir haber yayınladı. "Aydınlık"ta çıkan ihanet dolu haberi yayınlıyoruz.

"NÜRNBERG'DE MHP'LİLER VE TIKKO'CALAR ÇATIŞTI

Çatışmalarda Türkiyeli işçilerden yaralananlar oldu
NÜRNBERG (Özel)

Nürnberg'de Nürnberg Türk Ocağı adı altında faaliyet gösteren MHP'lilerle ATÖF adı altında faaliyet gösteren TIKKO'cular Cumartesi günü şehrin alışveriş merkezinde çatıştılar. Çatışmaya TIKKO'cuların sebep oldukları bildiriliyor.

Olay yerinde bulunanların ifadesine göre çatışma saat 14.30'da resmi makamlardan izinli olarak bildiri dağıtan 15 kadar MHP'liye 20 kadar TIKKO'canın müdahalesiyle başladı. Her iki grup önce sert şekilde tartışırken daha sonra zincir ve sopalarla birbirlerine girdiler.

Olay yerinde toplanmış alışverişten dönen Türkiyeli işçiler de her iki gruptan militanların saldırısına uğradı. 15 dakika kadar süren kanlı çatışma polis gelmesiyle son buldu. Olayda her iki gruptan ve olayı seyreden işçilerden çok sayıda yaralananlar oldu.

Polis 6 TIKKO'cu tutukladı. İfadelelerini aldıktan sonra serbest bıraktı.

Nürnberg'de TIKKO'cularla MHP'liler arasında bir çatışma olacağı uzun zamanlar beklenmekteydi. Her iki grup son zamanlarda gruplar halinde gezmeyi, karşı tarafı sayıca az gördüğü yerde

saldırmayı adet haline getirmişlerdi. Bunlardan TIKKO'cular daha da ileri giderek halka karşı saldırılarını sürdürüyorlar. Geçenlerde Nürnberg Türkiye Halk Birliği'nin düzenlediği Cem Karaca ve Selda'nın konserini de bir grupla basıp olay yaratmak istemiş, ancak seyircilerin tepkisi karşısında salonu terketmek zorunda kalmıştı. Nürnberg polislerinin verdiği bilgiye göre, her iki grup hakkında kovuşturma yapılıyor."

Nürnberg'de meydana gelen faşist saldırı ile ilgili haberi bundan bir önceki sayımızda yayınlamıştık.

Olay MHP'li faşistlerin gazete satan arkadaşlarımıza saldırısı ile meydana gelmiş, arkadaşlarımız da faşistlere karşı yiğitçe direnen gerek dersi vermişlerdi.

Fakat yukarıda, "Aydınlık"ta çıkan ihanet dolu haberde görüldüğü gibi olay tamamen saptırılmış; ATİF ve ATÖF'lü arkadaşlarımız illegal bir teşkilat olan TIKKO militanları olarak gösterilmiştir. Devrimle uzaktan-yakından hiçbir ilgisi olmayan "Aydınlık", tam kendilerine yakışır bir tarzda faşist MHP'lilerin yanında yer alırken, gerçek devrimcilere azgınca saldırmaktadırlar. Devrimci öğrencilerin örgütlediği, Türkiyeli öğrencilerin tek demokratik kitle örgütü olan ATÖF'e saldırmaktadırlar. Demokratik bir kitle teşkilatı olan ATÖF'ü ve bu çatı altında örgütlenmiş olan devrimcileri "TIKKO"cu olarak göstermeye çalışıyor. "Aydınlık" resmen ajanlık yapmaktadır.

ATÖF demokratik bir kitle teşkilatıdır. "TIKKO" adlı illegal örgüte hiç bir

DEVAMI 5.SAYFADA

KÖLN'DE ANTİFAŞİST YÜRÜYÜŞ YAPILDI

9 Haziran Cumartesi günü Köln'de faşist cinayet örgütlerine karşı protesto yürüyüşü yapıldı. ATİF, ATÖF, Köln ve çevresi Türkiyeli İşçiler Derneği (ATİF üyesi) Türkiye Demokratik Halk Derneği-Köln, Yurtseverler Derneği ve D.Halkın Birliği'nin düzenlediği yürüyüşe 3000'in üzerinde kitle katıldı. Ayrıca Partizan, Kava, Halkın Kurtuluşu, Akıma Karşı, Roter Morgen dergilerinin sempatanları da yürüyüşü desteklediler.

Son aylarda Türkiye'ye paralel olarak Yurtdışında da faşistlerin, özellikle de MHP'li faşistlerin saldırıları yoğunlaşmaktadır. MHP'li faşistler son aylarda sopalı, zincirli saldırılarını, silahlı saldırılara dönüştürdüler ve B.Berlin'de iki derneği, Utrecht'de de bir işçiyi kurşunladılar. ATİF'in 3. Olağan Genel Kurulunu yaptığı 20 Mayıs günü MHP'li faşistler diğer Amerikancı faşistlerin de desteğini alarak "WDR" un Türkçe Redaksiyonuna protesto etmek için Köln'de gövde gösterisi yaptılar. Asıl amaçları ise genelde yurtdışında, özelden ise Köln'de devrimci, demokrat kuruluş ve kişilere gözdağı vermektir. MHP'li faşistlerin Köln'de estirdikleri teröre karşı Mayıs ayının sonunda Köln'de bulunan halk saflarındaki derneklerin ve siyasetlerin temsilcileri bir araya gelerek anti-faşist bir eylemin şartları ve siyasi platformu tartışılmıştır. Bu tartışmalara ATİF ve ATÖF adına bir arkadaş da katılmıştır. Tartışmalar ilk toplantılarda esas olarak CHP'nin niteliği ve Rus sosyal emperyalizmi meselesinde yoğunlaştı. D.Halkın Birliği temsilcileri ve Halkın Kurtuluşu sempatanları CHP'nin faşist olmadığını, Devrimci Sol ve Cephe sempatanları sosyal emperyalizm olgusuna karşı çıktılar. 'Keskin' iki süper güç savunucuları sosyal emper-

DEVAMI 5.SAYFADA

yalnız meselesi tartışılırken orta yolcu bir çizgi izleyerek, ortak eylem her şey siyasi çizgi hiçbir şey anlayışının bol bol propagandasını yaptılar. CHP konusunda Cephe sempaticanları hariç tümü CHP ağırlıklı hükümet döneminde faşist terör arttı ama, CHP faşist değil, faşist terör esas olarak CHP tarafından uygulanıyor şeklinde sakat teorilerini savundular. Cephe'nin CHP'yi faşist görmesi, onun sınıf tahlilini doğru yani, komprador patronların ve toprak ağalarının B.Avrupa'daki ve özellikle B.Alman emperyalistlerinin uşaklığını yapan kesiminin siyasi temsilcisi olduğundan ve Türkiye'de sosyal ekonomik yapının bir sonucu olarak devletin kendisinin faşist olduğu tahlillerinden kaynaklanmamakta, esas olarak Türkiye'de son gelişmelerden dolayı duygusal olarak CHP'yi faşist olarak nitelendirmektedir. CHP'yi faşist devletin bir parçası olarak görmeyenler, onu emperyalizmden bağımsız görenler, görüşlerini hangi kılıf altında gizlerlerse gizlesinler CHP'yi anti-faşist görmektedirler, faşist Amerikancı Kanada karşı, B.Alman emperyalistlerinin uşaklarının siyasi temsilcisi faşist CHP'yi halka dönüştürdüğü gibi bugün de alternatif olarak göstermektedirler. Onlar bu görüşleriyle, bugün dolaylı pratiği ile CHP'yi çok iyi gören halkın gerisinde kalmaktadırlar. Onların CHP konusundaki anlayışları, son ATÖF Genel Kurulu'nda CHP'nin faşist olduğunu belirten devrimcilerle karşı, ayağa kalkıp türkülere okuyan 'Aydınlık' hainlerinin anlayışlarından, seçimler öncesi 'ileri demokratik düzen' için CHP'yi destekleyen Rus sosyal-emperyalistlerinin uşakları sosyal-faşistlerin, bugün CHP sağı kayıyor anlayışlarından öde bir farkı yoktur. Bu görüşlerin tümünün kökeni de aynıdır, Kemalizm dalkavukçuluğu!

Sosyal emperyalizm konusunda tartışmalarda şu anlayış hakimdir. Bu eylem orta yolcu akımlar da katılıyor, bunlar sosyal emperyalizm olgusuna karşı çıkıyorlar, bunlarla eylemi ortak hatta birlikte yapabilmek için sosyal emperyalizm demeyelim. ATİF ve ATÖF sempaticanları arkadaşlar önceleri bu anlayışa karşı çıkarırken sonraları bu anlayışa karşı dileri de ortak oldular. Tartışmalar sonunda bu konuda formülasyon olarak "modern revizyonist T'K'P'nin ve halk düşmanı 'FİDEF' kullanıldı. Siyasi olarak yanlış olmayan bu kavramlar, muğlak ve özellikle sosyal emperyalizm olgusunu gözlerden gizlemeye hizmet edecek olan kavramlardı. CHP konusunda ise "halk içindeki güçleri birleştirmenin hatırı" için yine aynı derecede muğlak bir ifade kullanıldı. Özellikle bizi içinde bulduğumuz dönemde anlayış olarak geniş halk yığınları ile birleştiren ve her türden CHP kuyrukçuları ile ayıran bir konuda muğlak ifade kullanılması önemli bir hata idi.

Diğer bir konu KAVA sempaticanlarının ezilen ulus milliyetçiliği batağında olduklarını gözler önüne seren bazı kavramlar üzerine tartışıldı. KAVA'ya göre Türkiye kelimesinden bahsetmek 'sosyal şövenizmdir' Ama Türkiye Kürdistanı veya Kürdistan kelimeleri doğru, kullanılması gereken kelimelerdir. Biz sizi 'enternasyonal' alanda ilişkiler kurma temelinde görüyoruz demesi, ve arkasından bağımsız, demokratik Türkiye sloganına karşı çıkması ayrı bir siyasi acizliğin ifadesidir. Devrimciler için Türkiye, Kürdistan, İran vb. kavramlar belli sınırlar içinde yaşayan tüm sınıflardan kişileri içinde barındıran kavramlardır. Bunlardan bir-kaçını red

etmekle, birkaçını kabul etmekle devrimci olunmaz. Bize düşen bu kavramların içini doğru bir biçimde doldurmaktır. Türkiye kelimesi tek başına bir şey ifade etmemesine rağmen; emperyalizme, sosyal emperyalizme bağımlı Türkiye veya çesitli milliyetlerden işçi sınıfı, bizlere birer anlam ifade etmektedir. Devrimcilerin görevi boş kavramlar karşısında aham kesmek değil, bu kavramların içini doğru bir anlayışla doldurmaktır. Ayrıca KAVA sempaticanlarının bildiriye imza atmamalarına rağmen afişe imza atmaları tutarsızlıktır, fakat bu konuda esas hata onların afişe imza atmalarına imkan tanıyan arkadaşlardır.

Devrimci Sol ve Cephe'nin bildiriye imza atmasından sonra, kimseye haber vermeden bildirin basıldığı yerde isimlerinin üzerlerini karalamaları ve buna sebep de FİDEF'in halk düşmanı olarak ifade edilmesini duymadıklarını, belki sonradan yazılmış olabileceğini gibi tutarsızlıklar gösterdiler.

Köln ve Çevresi İşçi-Öğrenci Derneği, ve ve diğer orta yolcu akımların eylemi boykot etmeleri anti-faşist mücadelede ne derece tutarlı olduklarını göstermektedirler.

Yürüyüş sırasında ortak tesbit edilen sloganlar, ATİF dışında hiçbir teşkilat tarafından atılmadı. Özellikle HK bir dernek vasıtasıyla sloganların ortak atılması için sınırlandırılmaları kabul ederken, yürüyüş boyunca kendi sloganlarını attı. Ayrıca "AKİMA KARŞI" dergisinin temsilcisi konuşurken, sloganlarla bastırma girişimleri devrimcilerle olan düşmanlıklarının bir ifadesiydi. Toplantılarda ortak olarak devrim andının içilmeyeceği kararı alınmasına rağmen, HK devrim andı içmesi verdiği sözde ne derece tutarlı olduklarını kanıtladı.

Apılan yürüyüş 3000 'in üzerinde kitlenin katılımı ve faşizme ve faşist saldırılara karşı güçlü bir kitlenin eylemi olması olumluydu. Fakat 'halk içindeki güçleri' bir platform altında birleştirmek için kendimizi sınırlandırmamız, siyasi olarak iki önemli konuda muğlak tavır takınmamız olumsuzdu. Ayrıca eylem kimin tutarlı olarak faşizme karşı mücadele ettiğini, kimin bu konuda tutarsız olduğunu geniş kitlelerin görmesine hizmet etti.

Biz ATİF, ATÖF olarak Türkiye'nin Frankfurt'ta yaptığı toplantıya karşı DGB'nin sosyal-faşist "FİDEF"le düzenlediği yürüyüşe katılarak, Amerikancı faşistlere karşı mücadeleyi, diğer halk düşmanlarının kendi çıkarlarına kanalize etmelerine müsaade etmedik. O eylemi sosyal faşistlerin engellemek çabalarına rağmen emperyalizme, sosyal emperyalizme ve ülkemizdeki komprador patronların ve toprak ağalarının faşist devlete karşı mücadeleye dönüştürdük. Bu eylem bizi ne f FİDEF, ne de DGB çağırdı. Biz bu eyleme faşizme karşı mücadeleden sorumluluğumuzun bir ölçütü olarak katıldık. Bu anlamda faşizme karşı mücadelenin belli bir kalıbı yoktur. İlle şu şekilde veya bu şekilde olacaktır diye bir şey yoktur. Siyasi olarak anlaşabildiğimiz teşkilatlarla ortak eylem yaparız. Ama bizim Köln'de yaptığımız gibi ille de ortak eylem yapalım şeklinde bir anlayışın yanlışlığı pratikte kendini gösterdi.

Önümüzdeki dönem faşizme karşı mücadelede, anti-faşist mücadeleyi zayıflatan sabote eden eğilim ve düşüncelere karşı mücadeleyi de kendimize bir görev bilerek mücadelemizi yükseltelim.

ilişkisi yoktur. "Aydınlık"ın ATÖF'ü ve ATÖF çatısı altında örgütlenmiş olan devrimcileri "TIKKO"cu olarak göstermeye çalışması açıkça provakasyondur. Polise hedef göstermektedir. "Aydınlık"ın yaptığını, MIT-KONTR-GERİLLA yapmaktadır. Ajanlar yapmaktadır.

Polise hedef gösterilerek, provakasyon yaratmaya çalışılan "Aydınlık" ATÖF'ü çalışmalarından engellemek, kapattırması amaçlamaktadır. "Aydınlık" ATÖF'ün doğru fikirlerinden rahatsız olmakta, ajanlık yaparak, B.Alman polisinin ATÖF'e daha da çok saldırmasını amaçlamaktadır. B.Alman polisi özünde gerek ATÖF'e gerekse ATİF'e saldırılarını sürdürmektedir. Bu anlamda "Aydınlık" B.Alman polislerinin gönüllü hizmetçiliğini yapmakta; ve de onlar gibi faşistlerin saflarında yer almaktadırlar.

"Aydınlık"ın bu provakasyon denemeleri başarısız kalacaktır.

Gözünü ATÖF düşmanlığı bürümüş "üç dünyacı" modern revizyonistler, görünen odur ki; ATÖF 15. Genel Kurul'unda gerçek devrimcilerden yedikleri samarı unuttular. ATÖF içinde örgütlenen devrimciler, ATÖF'ü karşı-devrimin bir aleti haline getirmek isteyen "Aydınlık"çılara

teslim etmediler. Yoğun bir mücadele verecek ATÖF'e sahip çıktılar.

Faşist saldırılar, provakasyonlar ne de asılsız suçlamalar gerçek devrimcileri mücadelesinden alıkoymayacaktır. Tutarlı bir anti-faşist, anti-emperyalist mücadele veren ATİF ve ATÖF yıkılmayacaktır.

- KAHROLSUN "ÜÇDÜNYACI" MODERN REVİZYONİSTLER !
- FAŞİZME ÖLÜM, BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE !
- YAŞASIN ATÖF! YAŞASIN ATİF !

E.CAN

cevap alamayınca onu diğer sanıklarla birlikte sürükleyip sokakta gezdirmişti. Olayın bundan sonrasını iddianamenin 126'ncı sayfasından birlikte okuyoruz. "... İsmail Nergiz'in cevap vermemesi üzerine sürükleyerek sokakta gezdirip tekrar eve getirdikleri Ahmet Denizdol-duran'ın kalabalıktan balta alarak tekrar İsmail Nergiz'e vurduğu, İsmail Nergiz can verirken kızı Zeynep Nergiz'in babasının üzerine atıldığı, saldırgan grubun içinde bulunan başka bir şahsın elindeki tüfekle Zeynep Nergiz'e ateş ettiği...."

ATEŞE VERİLEN EVDEKİ KATLİAM

Yörükselim ve Namık Kemal Mahallelerinde bu olaylar sürerken, diğer mahallelerde de durum bundan farklı değildi. Evler içindekilerle birlikte ateşe veriliyor, insanların birer meşale gibi yanmasına seyirci kalınılıyordu. İşte bu olayların bir örneği olan iddianamenin 130 ve 132 sayfalarında yer alıyor. Yeni mahallede meydana gelen bu olaylara ait bilgiler şöyle:

"... Saldırganların toplantıda alınan karar gereğince ilk hedef olarak seçtikleri Yeni mahallede Alevi ve sol eğilimli tanındıkları Kahramanmaraş İlköğretim müdürlüğü Müfettişlerinden Süleyman Metin'in oturduğu Musa Suna'ya ait Yeni-mahalle Derpiş sokak, 32 numaralı evin alt katının pencere camını kırmaya başladıkları, içeriye dinamit, gaz batırılmış



K. MARAŞ DURUŞMASI

bez atıp evin, içine silahla yoğun ateş açtıkları... Eve girmek için gruptan bazı kişilerin pencere demirlerini kırmaya çalıştıkları, maktül Süleyman Metin'in karından yaralanması üzerine saldırgan gruptan iki kişinin mutfak penceresinin demirlerini kırarak içeriye girdikleri ve bunların açtıkları kapıdan saldırganların evin içine doluştukları, karından yaralı Süleyman Metin'in, 'Çocuk çocuğuma teslim oluyorum' şeklindeki yalvarmalarına rağmen başına sopa, tahta ile vurmaya ve yeniden ateş etmek suretiyle saldırganlarca hunharca katledildiği, Süleyman Metin'in katledildiğini gören eşi Gülnaz Metin, çocukları Nursel Metin, Birgül Metin ve Songül Metin'in bütün yalvarmalarına kulak tıkayan ve onlarla alay eden bu vahşi ve gözü dönmüş saldırgan grubun maktülün cesedini ateşe atıp yakmak istedikleri, buna mani olmak isteyen maktülün karısı Gülnaz Metin ve kızı Nursel Metin'i yaraladıkları...."

İŞBİLİR AİLESİNİN ACI SONU

Aynı saatlerde katliam olaylarının bir başkası da Dumlupınar mahallesinde öğretmenlerinde gerçekleşiyordu. İşbilir ailesi fertleri saldırganların yaklaşmasını görünce evin kapılarını kapatarak içeriye sığınmışlardı. Ancak saldırganlar, "Alevi komünist, dışarıya çık" diye bağdıktan sonra kapı ve pencereleri kırarak içeriye girdiler. Aile reisi Ali Rıza İşbilir, bu durumu görünce ellerini havaya kaldırarak, "teslimim" derken, saldırganlar, et satırı, balta, tabanca ve tüfeklerle evde bulunanlara ateş edip, vurmaya başladılar. Baltalar pespeşer, iner, tabancalar ateşlenirken, Ali Rıza İşbilir, Hacı Veli İşbilir, Mehmet İşbilir, Sebhat İşbilir olay yerinde can verdiler. Bu da o gün Kahramanmaraş'ta cereyan eden acı olayların sadece bir örneğiydi. (...). (Kaynak Hürriyet gazetesi)

KONTO NUMARAMIZ

MÜCADELE
DEUTSCHE BANK BERLİN
ZWEIGSTELLE 94
BANKLEITZAHL 10070000
KONTO NR: 675 9930

IMPRESSUM: V. I. S. D. P. E. YURDAKAN
1. Berlin 36, Postfach 360171
Banka Hesap Nr: DEUTSCHE BANK
BERLİN

Zweigstelle 94 Konto Nr. 675 9930
Bankleitzahl 100 70000
Yazışma Adresi: 1. Berlin 36
Postfach 360171

EYLEM BİRLİĞİ ANLAYIŞIMIZ ÜZERİNE

Bu yazımızda ATİF'in ortak eylem ve eylem birliği anlayışı ve son dönemde yaptığı bazı eylemleri değerlendireceğiz.

ATİF II.Genel Kurulu'nda kabul edilen Programda eylem birliği ve ortak eylem konusunda şöyle denilmektedir:

"...Bu mücadelelerimizin başarıya ulaşması için yerli ve yabancı teşkilat ve kişilerle eylem birlikleri ve ortak eylem yaparız.Eylem birliğini,eylemde birlik,propoganda ve ajitasyonda serbestlik ilkesi temelinde yaparız.ATİF'in yaptığı herhangi bir eylemin yönelimini veya hedefini doğru bulan her türlü teşkilat veya fert ATİF'in düzenlediği eyleme katılıp,kendi ajitasyon ve propogandasını eylemin hedefini saptırmamak şartıyla yapabilir.Yine biz herhangi bir teşkilatın yaptığı hedefi doğru olan eyleme katılır kendi propoganda ve ajitasyonumuzu yaparız.Eylem birliklerinde biz kendi bloğumuzu eyleme katılan diğer örgütlerden ayırır öyle propoganda ve ajitasyon yaparız.

Ortak eylemde anlayışımız ayrıdır.Ortak eylemleri programımızla ve görüşlerimizle çelişmeyen,aynı nitelikte olduğumuz örgütlerle yaparız.Ortak eylemde ayrı ayrı propoganda ve ajitasyon yapılamaz.Ortak eylemlerde,eyleme katılan bütün teşkilatlar bir platform temelinde birleşir,ajitasyon ve propogandayı birlikte ve ortaklaşa yürütürler..."

ATİF 3.Genel Kurulunun doğru olarak tesbit ettiği bu görüşler,esas olarak doğru olmasına rağmen bazı yanlışları da içinde barındırmaktaydı.Bu yanlışlar nelerdi? "Eylemde birlik ajitasyon ve propogandada serbestlik temelinde" eylem birliği anlayışı doğruydü.Bugün de geçerliliğini korumaktadır. Ortak ajitasyon ve propoganda temelinde ortak eylem" anlayışı doğru olmasına rağmen bazı yanlışları da içinde barındırıyordu.Burada yanlış olan, ortak eylem programı ve niteliği ATİF'in program ve niteliğine ters düşen örgütlerle olanak dışı gören anlayışı idi.ATİF bu örgütlerle ortak eylem yapmayı her şart altında red ediyordu. ATİF,bu örgütlerle bazı şartlarda ortak eylem yapabileceğini görmüyor, ortak eylem yapma imkanı ortaya çıktığında niteliği ve programı,program ve niteliğine ters düşüyor diye red etme yanlışına düşüyordu. Diğer yandan dışımızdaki örgütlerle eylemde güçleri birleştirmenin farklı yöntemlerinin olabileceği inkar ediliyordu.Bu konuda sadece iki yöntem ileri sürülüyordu. Kısaca yanlış olan bunlardı.Tek bir cümle ile, ATİF, niteliği ve programı kendisinininkine uymayan örgütlerle sadece "ajitasyon ve propogandada serbestlik" temelinde eylem birliği yapmamalı,bu örgütlerle ortak platform temelinde,ortak ajitasyon ve propogandanın yapıldığı eylemler de yapmaya çalışmalıdır.Her eylem birliğine somut olarak yaklaşılmalıdır.

ATİF'in eylem-birliği-ortak eylem konusundaki anlayışının hatalarından daha da arınması olan bu görüşler temelinde diğer örgütlerle bir dizi eylemler yapıldı. Aşağıda bu eylemlerin değerlendirilmesini yapacağız :

ATİF'in eylem birliği-ortak eylem anlayışının bazı eksiklikleri barındırdığı görüşü yeşermeye başladıktan sonra ilk eylem, B.Berlin'de yapılan K.Maraş katliamını ve sıkıyönetimi protesto yürüyüşüdür.Bu yürüyüş 8 dernek ve dergilerin katılımıyla gerçekleştirildi.Protesto yürüyüşünün 'Eylemde Birlik,Ajitasyon Propogandada serbestlik' temelinde yapılmasını isteyen örgütlerin temsilcileri yürüyüşün teknik sorunlarını çözmek için bir araya geldiler.Bu tartışmalar içinde eylem Birliğinin daha sağlıklı ve başarılı olması için üzerinde birleşilmesi mümkün olan noktalarda ortak hareket etmenin, ortak görüşlere sahip olunmayan noktalarda her örgütün kendi görüşlerini eylem birliğine zarar vermeden savunmasının daha doğru olacağı görüşüne varıldı.Daha sonra ortak noktaların aranmasına geçildi. Tartışmalar içinde eylemi yakından ilgilendiren sloganların hemen hepsinin ortaklaşa atılabileceği,bazı örgütlerin ortak bir afiş çıkarabilecekleri,miting konuşmasını ortak yapabilecekleri ortaya çıktı. ATİF bu yürüyüş içinde,bazı örgütlerle birlikte afiş çıkardı.Miting konuşmasını ortak yaptı.Bu eylem birliği,ATİF'in şimdiye kadar denemediği bir eylem birliği çesidi idi.Bu eylemi ne bir bütün olarak 'Ajitasyon ve propogandada serbestlik' temelinde yapılan bir eylem birliği idi, ne de ortak ajitasyon ve propogandanın ortaklaşa yapıldığı ortak eylemdi.Bu eylem somut durumun tahlilinden hareketle

eyleme katılan örgütlerin güçlerinin doğru bir biçimde birleştirilmesi idi.Eyleme katılan örgütlerin güçlerinin bu şekilde birleştirilmesi,ATİF için yeni olan bir şeydi.Hiç bir örgütün ajitasyon ve propogandası sınırlanmadan eyleme katılan kitlelerin bazı noktalarda hareket etmesi doğru bir şeydi.Bu eylem bize şunları açıkça gösterdi: "Ya eylem birliği,ya da ortak eylem" anlayışı yanlıştır.Eylem birliği-ortak eylem dışındaki yöntemlerle eyleme katılan örgütler güçlerini bir araya getirebilirler.ATİF,ajitasyon ve propogandada kendisini sınırlamadan,eylem birliği içinde,bazı örgütlerle bazı noktalarda ortak hareket edebilir,etmelidir.

Bu yazıda değerlendireceğimiz ikinci eylem, ATİF'in 21 Nisan'da,bir dizi örgütlerle ortaklaşa yaptığı faşist saldırıları protesto yürüyüşüdür. B.Berlin'de faşistlerin devrimciler,ilericilere ve onların örgütlerine karşı saldırılarını artırması TİD (Türkiye İşçileri Derneği),(B.Berlin) ve BKDD (Berlin Kültür ve Dayanışma Derneği-B.Berlin)'in kurşunlanmasını protesto için bir dizi örgüt bir araya gelerek yürüyüş yapmaya karar verdiler.Eylem Birliği toplantılarının ilkinde ATİF üyesi TİD ve ATİF üyesi TÖD/BB temsilcileri,yürüyüşü ortak olarak yapmak istediklerini, her örgütün kendi bildirisini çıkarmasına karşı olduklarını,bunun yerine ortak bir bildirisinin çıkmasının yürüyüş öncesi ve yürüyüş esnasında ajitasyon ve propogandanın ortak olarak yapılmasının daha doğru olacağını savundular.Bu görüşler toplantıya katılan örgütlerin temsilcileri tarafından olumlu karşılandı.Daha sonra yapılan toplantılarda ortak bildiri,sloganlar ve miting konuşması tasarımları üzerinde uzun uzun tartışıldı.Tartışmalar sonunda ortak bildiri,ortak miting konuşmasının metni ve sloganlar konusunda anlaşmaya varıldı. Eylemin bir bütün olarak ortak hazırlanması ve gerçekleştirilmesi, ajitasyon propogandanın ATİF'in kendisini sınırlaması temelinde ortak yapılması ATİF açısından önemli bir olumsuzluktu. Çünkü,eylem içinde bir dizi örgüt ajitasyon ve propogandada kendilerini sınırlamazken,ATİF kendisini önemli derecede sınırlamaktaydı.Bu eylemde eğer ATİF ortak bildirisinin dışında bildiri çıkararak kendi görüşlerini kitlelere ulaştırmış olsa idi,gazetesini yürüyüş için bildiri dağıtılan yerlerde satabilseydi,ajitasyon ve propogandada kendisini sınırlaması daha az ölçüde olurdu.Fakat bu pratikte gerçekleşmedi.



ATİF doğru bulduğu görüşleri tam olarak kitlelere ulaştıramadı.

Üçüncü örnek:ATİF üyesi Hamburg derneği'nin ve Fransa'nın Strasburg kentinde FTÖB'ün,bütün dünya işçilerinin mücadele günü 1 Mayıs'ta ATİF dışındaki örgütlerle yaptıkları ortak eylem (Ortak ajitasyon ve propoganda) temelinde yürüyüşlerdir. Bu eylemler Hamburg'daki eylemde ATİF'in ve Fransa'da FTÖB'ün ajitasyon ve propogandada kendilerini önemli derecede sınırlamaları,ortak eyleme katılan diğer örgütlerin sınırlanmalarını temelinde gerçekleşti.Bu iki eylem, 1 Mayıs gibi işçinin en önemli kutlama gününde ATİF'in Hamburg'da yapılan eylemde sosyal emperyalizme, sosyal faşizme karşı mücadele bayrağını yükseltmemesi,çok önemli bir olumsuzluktu. Böyle bir eylemi doğru bulan arkadaşlar, şunu diyorlar: "Her grubun kendi sloganlarını bağırmasından,eyleme katılan grupların ortak sloganları bağırması daha olumludur.İleride de bu türden eylemler yapılmalıdır,çünkü bu tür eylemler içinde devrimciler arasında suni olarak yaratılan düşmanlık ortadan kalkacaktır." Kitlelerin bir eylemde aynı sloganları bağırması,ayrı ayrı sloganları bağırmasından daha olumludur.Eğer atılan sloganlar doğru sloganlarsa.Önemli olan,atılan sloganların doğru olmasıdır.Bizim görevimiz, yanlış veya eksik sloganları kitleyle birlikte atmak değil,kitleye doğru sloganları benimsetmektir.Doğru olanı budur ve bu



zor bir iştir.Diğer yandan devrimciler arasında var olan 'Düşmanlıklar' yanlış siyasi bir platformda değil,tam tersine doğru bir platform temelinde verilecek mücadele ile ortadan kalkabilir.

SON DÖNEMDE YAPILAN EYLEMLERDEN ÇIKARDIĞIMIZ DERSLER.

Özetlersek,ATİF'in eylem birliği,ortak eylem anlayışında var olan yanlışlara karşı mücadele içinde bir takım yeni yanlışlara düştük.Bu yanlışlardan en önemlisi: ATİF dışındaki örgütlerle her şart altında ortak eylem (Ortak ajitasyon ve propoganda temelinde) yapmak eğilimidir. Bu eğilime sahip arkadaşlara göre, "anti-faşistlerin ve anti-emperyalistlerin birliği" her eylemde,ATİF'in kendi ajitasyon ve propogandasını önemli ölçüde sınırlaması pahasına da olursa,gerçekleştirilmelidir. Bu görüşü savunan arkadaşların bazıları şöyle demektedirler: "Biz,buraya (eylem birliği hazırlık toplantısına) siyasi görüş ayrılıklarını tartışmak için değil, anti-emperyalistlerin,anti-faşistlerin en geniş birliğini sağlamak için geldik. Onun için siyasi konular üzerine tartışmayı bir kenara bırakalım." Bu görüşlerin savunucuları için önemli olan eylemin içeriğinden çok,eylemin ne pahasına olursa olsun ortaklaşa yapılmasıdır.

Tüm anti-emperyalistlerin ve anti-faşistlerin içinde yer alacağı bir eylem yapılması da,içeriği ne olursa olsun. Bu anlayış çok sakat bir anlayıştır.Bu arkadaşlar,eylemin kendisini kitleleri siyasi olarak eğitmek ve siyasi mücadeleye çekmenin bir aracı olarak değil,bir amaç olarak görüyorlar. Bu arkadaşlar,eylemi bir araç olarak görselerdi,yapılan ve yapılacak eylemlerin doğru bir siyasi platformda yapılmasını savunurlardı. ATİF eylemleri kitleleri,Türkiyeli işçileri siyasi olarak eğitmenin bir aracı olarak görmektedir. ATİF yaptığı eylemlerle kitlelere anti-faşist,anti-emperyalist (sosyal faşizm ve sosyal emperyalizm de dahil) bilinç götürmeyi,bu temelde örgütlemeyi,anti-faşist,anti-emperyalist mücadeleye katmayı amaçlamaktadır.Bu görüşlerle çelişen türden eylemler,sadece ATİF'te örgütlenmemiş kitleler arasında yanlış görüşlerin yayılmasını değil,aynı zamanda ATİF çatısı altında örgütlenmiş kitlelerin arasında da yayılmasına hizmet etmektedir.Kısaca doğru görüşlerin yayılmasına değil, bizzat ATİF üzerinden yanlış görüşlerin yayılmasına hizmet etmektedir.

Diğer yanlış anlayış: MHP ve MSP'li faşistlerin saldırılarını yoğunlaştırdıkları son dönemde ATİF içinde MHP'li faşistlere karşı mücadele içinde,MHP'ye karşı olduklarını söyleyen,fakat öz itibarı ile farklı olmayan,bizzat kendileri faşist olan akımlarla eylem birliğine gitme anlayışı yeşermeye başladı.MHP'li faşistlere karşı çeşitli faşist ve sosyal faşist akımlarla eylem birliği yapma eğilimi,çok zararlı bir eğilimdir.Faşistlerin bir kesimine karşı,diğer kesimi ile birlikte mücadele verebileceği anlayışını hem kitleler,hem de ATİF içinde yaygınlaşmasına hizmet eder.Faşizme karşı mücadele her türden faşist,sosyal-faşist akıma karşı mücadeleyi içerir.MHP'li faşistlere karşı mücadele hiç bir zaman diğer faşist kliklere karşı mücadeleden ayrı olarak düşünülemez.Sosyal faşistlerin MHP'ye karşı olmaları onların anti-faşist olduklarından değil, faşist klikler arasındaki dalaşmadan bunların farklı emperyalist güçlerin uşakları olmalarından kaynaklanmaktadır.

Bundan bu akımların,MHP'ye karşı düzenledikleri eylemlere eğer şartlar elverişli olursa hem MHP'yi hem de sosyal faşistleri ve CHP faşistlerini teşhir etme temelinde katılmayacağımız anlamı çıkarılmamalıdır.

Bu sorun son tahlilde "güç" sorunudur.Bu gibi eylemleri gerçekten anti-faşist eylemlere dönüştürecek güçte olup olmadığımız sorundur.

DEVAMI 7.SAYFADA

Sonuç olarak: Eylemleri,doğru bulduğumuz görüşleri kitlelere ulaştırmak ve kitleleri bu temelde mücadeleye çekmek için yapıyorsak, o halde katıldığımız her eylemde doğru bulduğumuz görüşlerin kitlelere ulaştırılmasının şu veya bu şekilde engellenmesine izin vermemeliyiz.Yani ortak ajitasyon ve propaganda temelinde yapılan eylemlerde ATİF,ajitasyon ve propagandada kendisini yukarıda örnek olarak verdiğimiz eylemde olduğu gibi önemli derecede sınırlamamalıdır.Tersi halde kitlelere doğru görüşlerin ulaştırılması ve bu görüşler temelinde kitlelerin mücadeleye

çekilmesi engellenecek ve ATİF üzerinden yanlış görüşlerin propogandasının yapılmasına hizmet edecektir. Eğer kendimizi önemli noktalarda sınırlamadan diğer örgütlerle ortak eylem yapma imkanı yoksa,o zaman görüş birliği olan noktalarda ortak hareket etmeliyiz ve eylem birliği görüşmelerinde tartışmalar yoluyla ortak noktaları daha da arttırmaya çabalamalıyız.Fakat bu hiç bir zaman doğru bulduğumuz görüşleri terketme temelinde olmamalıdır.Eğer bu da mümkün değilse, o zaman eylem'de birlik ajitasyon ve propogandada serbestlik temelinde eylem birliği yapmalıyız .Bizim için önemli olan,doğru bulduğumuz görüşlerin eylem içinde kitlelere i ulaştırılmasıdır.Doğru görüşlerin daha geniş kitlelere en iyi şekilde ulaştırmanın doğru tahlilinden geçer.

Aşağıda iki belge yayımlıyoruz.Bu belge lerden biri içinde Halkın Kurtuluşu, Devrimci Yol,Kurtuluş Sosyalist dergi gibi Türkiyeli örgütlerin;Almanya Komünist Partisi/Marksist-Leninist(KPD/ML)Anti-faşist Cephe gibi Alman örgütlerinin oluşturduğu "Türk faşistlerine karşı İnsiyatif Komitesi"nin platformudur.

Diğeri ise ATİF,ATÖF,Partizan,Batı Berlin Komünist'in ortaklaşa çıkardıkları bildiridir. Bu bildiride "Türk faşistlerine karşı İnsiyatif Komitesi"ni oluşturan örgütlerin tekkeci tutumları teşhir edilmektedir.Bu örgütler,kitleler önünde teşhir olacaklarını bildikleri için,bu bildirinin düzenledikleri mitingde dağıtılmasını engellemeye çalışıyorlar.Fakat bu tekkeci,gerici amaçlarına ulaşamadılar.Devrimciler,eylem birliği üzerine doğru görüşlerini kitlelere ulaştırdılar.

TÜRK FAŞİSTLERİNE KARŞI İNSİYATİF KOMİTESİNİN PLATFORMU!

" Türk faşistleri bildiri dağıtan demokratla saldırıyor. Aynı düşüncede olan her kesi korkutup,demokratik hakları gaspetmek istiyorlar.Bu arada cinayetten de çekinmiyorlar.

Onların amacı yabancı emekçilerin ve öğrencilerin tüm ilerici faaliyetlerini yok edip,böylece kendi çıkarları için Alman ve yabancı halkın ortak mücadelesini engellemektir. Bu alanda Türkiye'nin liderliğindeki Nazi Partisi MHP'nin gençlik ve Komando örgütleri Ülkücü Dernekleri "Bozkurtlar" ortaya çıkıyorlar. Bunları kıskırtılmış, dinci fanatik MSP'liler izliyorlar.

Faşistler Türkiye'de yaptıklarını Federal Almanya ve B.Berlin'e de aktararak faaliyetlerini yoğunlaştırdılar. Bu faaliyetlerinde sadece NPD'den,ya da hiç kimsenin şaşırmayacağı gibi CSU lideri Strauss'tan destek görmüyorlar,hatta 20.5.79 günü polis korumasında WDR Türkçe redaksiyonuna karşı bir yürüyüş yapıyorlar.Düzenlenen karşı bir yürüyüş ise polis tarafından yasaklanmıştır.

4.5.79 günü 100 kadar faşist ve dinci fanatikler Kreuzberg pazarında bildiri dağıtan ilerici Türkiyeli işçi dernekleri üyelerine saldırıyorlar. Bu bıçaklı ve sopalı saldırıda 10 arkadaşı yaralandı,has-tahane tedavisi gördü.Saldırganlar daha sonra Kottbusser Tor'da başörtüsü taşımayan kadınlara sataştılar.

24.3.79 günü Neukölln'de bir işçi derneği adına bildiri dağıtanlar "Bozkurtlar" ve MSP'liler tarafından zincirli,sopalı saldırıya uğradılar, 5 kişi yaralandı.

30.3.79 gecesi faşistler başka bir işçiderneği lokaline dört el ateş etmişlerdir.

3.4.79 gecesi saat üçte üçüncü bir işçi derneğinin lokaline camlardan içeriye 7 el ateş etmişlerdir.Bu silahlı saldırıda tesadüfen kimse yaralanmamıştır.

Bunlar sadece bir kaç örnektir. Biz bunları önlemek için bir araya geldik.Faşist saldırılara kararlı olarak karşı çıkmak ve faşistlerin dayandığı dalları kırmak gerekir.Buna ilişkin olarak MHP ve tüm yan örgütlerinin yasaklanmasının gerçekleştirilmesini istiyoruz.

Bunun için kamuoyu yaratılması gerekir. Türk faşistlerinin Alman makamları tarafından her türlü himayesine -örn. iltica hakkı- karşıyız.

Alman ve yabancılar burada birlikte mücadele etmelidirler.Bu da enternasyonal dayanışmanın adıdır.

İşçi Arkadaşlar,Kardeşler,Bacılar...
Tüm Anti-Faşistler,Devrimciler!
SÖZÜMÜZ SİZEDİR!

Ülkemizi kana boyayan MHP'li faşistler,şimdi de yurtdışına el attılar. Uzun bir süredir "Büyük Ülkü Derneği" "Kültür Ocağı" vs.gibi isimler altında,yurtdışında da örgütlenen,eli kanlı faşistler,geçen yıl içinde, "Türk Federasyonu" adı altında merkezi teşkilatlanmaya gittiler.Bunlar bir yandan B.Alman kamuoyunu aldatabilmek için 'demokrat' görünmeye çalışırken,diğer yandan devrimcilere karşı terör uygulamalarını da arttırdılar. B.Berlin'de iki işçi derneğini kurşunladılar. Yine B.Berlin'de pazar yerinde gazete satıp bildiri dağıtan devrimcilerin üzerine saldırdılar. B.Almanya'da,Fransa'da,Hollanda'da,Belçika'da bir çok yerde devrimci işçi ve öğrencilere saldırdılar.

Faşistlerin artan bu saldırılarıyla amaçladıkları ortadadır.Onlar bu saldırılar ile devrimci propogandayı ve örgütlenmeyi engellemek istemektedirler.Saldırılarıyla bir yandan geri bilinçli kitleyi yıldırarak istemekte,diğer yandan ise provakasyon ortamı yaratarak,devrimci kitle örgütlerinin yasaklanması için çabalamaktadırlar.

Burada Türkiyeli devrimci işçi ve öğrencilerin örgütlerine saldıran MHP'li faşistler ve onlarla beraber hareket eden MSP'li faşistler ülkemizde binlerce işçinin,köylünün,öğrencinin,memurun kanına giren katillerdir. Kahramanmaraş'ta,Malatya'da,Sivas'ta halka saldıranlar bunlardır.

Bunlar emperyalizmin uşakları,işçi sınıfının ve tüm halkın düşmanlarıdır.Bunlar Türk olmayan herkese düşman,kafatasçı ırkçılardır. Bunlara karşı birleşmek,birlikte mücadele etmek gerekir. Bunun bilincinde olan bizler faşist saldırılara karşı mücadelede en geniş eylem birliklerini kurmak, birleştirilebilecek tüm güçleri ilkeli bir şekilde birleştirmek için mücadele ediyoruz.

B.Berlin'de de faşistlerin saldırıları yoğunlaştığı zaman,devrimciler içinde eylem birliğinin gerekliliği düşüncesi yaygınlaştı.Bu düşünce,21 Nisan'da yapılan bir eylemde hemen tüm halk güçlerinin birleştirildiği bir eylemde hayata geçirildi. Bir eylem için gerçekleştirilen eylem birliğini,daha uzun bir süre sürdürebilmek için, 21 Nisan'da yapılan eylemler sonra devrimci gruplar arasında tartışmalar sürdürüldü.Biz bu tartışmalar konusunda,tüm anti-faşistlere ve devrimcilere bilgi vermeyi görev kabul ediyoruz, çünkü, Türk faşistlerine karşı insiyatif komitesi kurular kitleye bu konuda bir sürü ipe sapa gelmez şey anlatarak kafa karıştırmaya çalışıyor.

İşçi Arkadaşlar,Kardeşler,Bacılar...
En geri bilinçli işçiler bile,faşistlere karşı birleşmek gerektiğinin bilincindedir.Ve haklı olarak devrimcilerin faşistlere karşı birleşmesini istemektedir.Birlik, gerçekten de iyi bir şeydir.Ama,birliğin temelini sağlam olması gerekir.Aksi taktirde kurulan birlikler,kof birlikler olur, ve anti-faşist mücadeleyi ilerletmez.

21 Nisan'dan sonra yapılan toplantılarda da,istisnasız toplantıya katılan herkes, 'birlik'ten yana olduğunu belirtti.Ama nasıl birlik? sorusuna verilen cevaplar değişti. Bu soruya verilen cevap temelinde,iki ayrı gruplaşma ortaya çıktı.Bu gruplaşmanın bir kesimi (Halkın Kurtuluşu,Almanya Komünist Partisi/Marksist-Leninist, Devrimci Yol,Kurtuluş Sosyalist Dergi) hazırladığı platformun kabulünü eylem birliği için şart koşuyordu. Platformda ise,yalnızca MHP'yi teşhir ediyor,MHP'ye karşı mücadele ile, faşizme karşı mücadeleyi eşitliyordu.Burada MHP'nin örgütlenmesine, ve devrimcilere saldırısına göz yuman,ve MHP'li faşistlerin saldırılarını,devrimcilere bizzat saldırı için fırsat gören B.Alman emperyalizmine dair tek kelime edilmiyordu.Devrimcilere aynı faşistler gibi saldıran Rus sosyal emperyalizminin uşağı sosyal faşistlere dair tek söz söylenmiyor,hatta bunlarla "Faşistlere karşı" birleşmek için çağırılar yapılıyordu.Bugün Türkiye'de faşizmi uygulayan CHP Hükümetine karşı tek söz edilmiyordu.

Gerçek anti-emperyalist ve anti-faşistlerin böyle bir platform temelinde hareket etmesi,devrimci propogandadan,halka doğruları anlatmaktan vaz geçmek anlamına gelirdi. Bu platform karşısına Devrimci Halkın Birliği,Partizan,Devrimci Halkın Yolu,ATİF (Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu,

ATÖF (Almanya Türkiyeli Öğrenciler Federasyonu), WBK (West Berliner Komünist) bir başka platformla çıktılar.Bu platform,diğer platformun eksiklerini taşımıyordu. Yapılan uzun tartışmalar içinde,tüm güçleri ortak bir platform temelinde birleştirmenin imkansız olduğu görüldü. Bu durumda biz tek doğru olan şeyi: EYLEMDE BİRLİK-AJİTASYON VE PROPAGANDA'DA SERBESTLİK'i savunduk. Birlikte hareket eden,HK,AKP/ML,Dev-Yol,KSD temsilcilerine,düzenledikleri eyleme,Eylemde Birlik,Ajitasyon Propagandada Serbestlik temelinde katılacağımızı bildirdik. Gözleri tekke çıkarlarından başka bir şey görmeyen,kitleler arasında doğru düşüncelerin yayılmasından korkan tekkeciiler bizle beraber hareket etmek istemediklerini,Eylemde Birlik Ajitasyon Propaganda'da serbestlik temelinde,yani eyleme katılmak ve eylem içinde doğru bulduğumuz görüşleri savunmak temelinde,eyleme katılmayacağımızı bildirdiler.Hatta düzenlenecek mitingde bildiri bile dağıttırmayacakları tehdidini savurdular. Bu onların devrimci fikirler karşısında suçluluğunun ifadesidir.Faşistler ve sosyal faşistler de,devrimci fikirlerin yayılmasını engellemek için ellerinden geleni yapıyor.Bu tekkeciiler tavırlarını gözden geçirmeli,bu tekkeciilerin etkisindeki devrimci işçiler,yöneticilerinden bu tavırlarının hesabını sormalıdır!

Devrimciler,Anti-Faşistler!

Biz,faşist saldırılar karşısında güçlerin birleştirilmesinden yanayız. Ancak bu birleşmenin doğru bir temelde olmasından yanayız.Bugün faşist saldırılar karşısında birleşilecek doğru temel,şu görüşleri içermelidir:

-Anti-faşist mücadele yalnızca MHP'li faşistlere karşı mücadele değildir.
-MHP'li faşistlere karşı mücadele,Türkiyede Komprador Patronların ve Toprak Ağalarının faşist devletine karşı mücadelenin bir parçası olarak ele alınmalıdır.

-MHP'li faşistlere karşı mücadele,bugün hükümette olan 'anti-faşist' maskeli faşist CHP Hükümetine,ve 'Demokratik' maskeli faşist sıkıyönetime karşı mücadele ile birleştirilmelidir.

-MHP'li faşistlere karşı mücadele,aynı MHP'li faşistler gibi devrimcilere ve halka saldıran,Rus sosyal emperyalizminin uşaklığını yapan sosyal faşistlere karşı mücadele ile de birleştirilmelidir.

-MHP'li faşistlere karşı,B.Almanya ve B.Berlin'de verilecek mücadele aynı zamanda B.Alman emperyalizminin teşhiri ile de birleştirilmelidir.

Ancak bu temelde yürütülecek bir mücadele,doğru bir mücadeledir.Eğer bu temelde tüm güçleri birleştirmenin imkanı yoksa: O zaman yapılması gerekli olan, faşistlere karşı düzenlenecek eylemlerde,birleşilebilecek tüm ortak noktalarda birleşmek,bu noktalarda ortak görüşler savunmak,birleşilemeyen noktalarda her grubun eylem içinde kendi görüşlerini savunmasıdır. Yani eylemde birlik,ajitasyon ve propogandada serbestliktir. Bunu reddedenler halk güçlerini bölen tekkeciilerdir. Amaçları,doğru görüşlerin yayılmasını engellemektir.

Halkın Kurtuluşu'nun Tabanındaki Devrimciler!

Bugün Devrimci-Yol ile eylem birliğine giren yöneticilerinizden,hangi temelde eylem birliği yaptıklarını sorun! Neden sosyal faşistlerin teşhir edilmesine,CHP'nin teşhir edilmesine,B.Alman emperyalizminin teşhir edilmesine karşı çıktıklarını sorun! Neden eylemde birlik ajitasyon propogandada serbestlik ilkesine karşı çıktıklarını,güçleri böldüklerini sorun! Halk saflarındaki tüm güçlerin eylemde birliğini savunun!

YASAĞIN DOĞRU EYLEM BİRLİĞİ ANLAYIŞI!
-YASAĞIN TÜM HALK GÜÇLERİNİN EYLEMDE BİRLİĞİ!
-KABROLSUN BÖLÜCÜ TEKKECİLER!

KADINLAR KATILMADAN DEVRİM OLMAZ! DEVİRİM OLMADAN KADINLAR KURTULAMAZ!

RÖPORTAJ

"Kadınlar katılmadan devrim olmaz, devrim olmadan kadınlar kurtulamaz" sayfamıza bu kez de kadın arkadaşlarla yapılan röportajlara yer verdik.

- S- Adınız soyadınız ?
C- İnci Tan
S- Kaç yıldır yurtdışındasınız ?
C- 11 yıldır
S- Evlimisiniz ?
C- E, liyim
S- Kaç çocuğunuz var ?
C- Bir
S- Çocuğunuzun eğitimi hakkında ne düşünüyorsunuz?
C- Büyük bir problem olarak görüyorum. Aynı zamanda tüm Türkiyeli çocukların da en büyük problemi olarak görüyorum.
S- Türkiye'de hangi işle uğraşıyordunuz?
C- Öğrenciydim. Yurtdışında çalışan ailem beni buraya okutmak için getirdi, fakat ailemin maddi zorluklar içerisinde olma nedeni ile ancak yurtdışındaki öğrenimime bir yıl devam edebildim. Daha sonra da işçi oldum.
Türkiye'de 11 yıl tahsil görmüş olmama rağmen, burada herhangi bir yararı olmadı. Kalifiye işçi olmadığım için çeşitli fabrikalarda çalıştım.
S- Şimdi neredede çalışıyorsunuz?
C- Belediye'ye ait bir okulda memur olarak çalışmaktayım.
S- Çalıştığınız işyerinde ne gibi zorluklarla karşılaşılıyorsunuz?
C- Memur olarak çalışmama rağmen; en büyük zorluk yabancı olmamdan kaynaklanıyor. Diğer yandan, okuldaki yabancı çocukların durumu ayrı bir üzüntü kaynağı: Türkiye'de yapılan hatalar sonucu, genellikle doğum tarihleri yanlış yazılmakta; bu nedenle de çocuklar yaşlarından büyük sınıflara alınmaktadır. Bu da yabancı çocukların okuma imkanlarının ortadan kaldırılması anlamına gelmektedir. Bunun dışında, Almancası iyi olan Alman sınıfında okuyan çocuklar Türkçeyi bilmemektedir. En önemlisi bu çocukların önemli bölümü yabancı çocuk olmaları nedeniyle gördükleri baskının sonucu, yabancı olduklarından utanç duymakta, Türkiyeli olduklarını red etmektedirler. Bunun

gibi bir dizi problemin içinde çalışmaktayım. İşyerinin baskısı nedeni ve de orada yalnız olduğum için herhangi bir yapamamaktayım. Bu çalışma zaten tek kişinin gücünü aşan, örgütlü bir çalışmayı gerektirir.

- S- Yurtdışına ilk geldiğinizde önünüze çıkan önemli sorunlar nelerdi?
C- Dil konusunda çok zorluk çektim. Bunun yanı sıra çevremi de olmaması epeyce etkileyici oldu. Bunun gibi bir çok sorunlar içerisinde yoğunluktan bir meslek sahibi olamadım.
S- MÜCADELE'yi okuyormusunuz?
C- Okuyorum
S- Nasıl değerlendiriyorsunuz?
C- Olumlu buluyorum
S- Kadınlar'sayfasına teklifleriniz var mı?
C- MÜCADELE'de böyle bir sayfanın açılmasını kıvançla karşılıyorum. Türkiyelilemekçi kadınların problemlerini ve kadınların üzerinde olan sınıfsal baskının yanı sıra; bir de sadece kadın oldukları için gördükleri baskının nedenlerine daha geniş yer verilmesini istiyorum
S- Yukarıdaki cevabınızda kadınların üzerinde olan çift yönlü baskıdan söz ettiniz. Çok doğru, sınıfsal baskının yanı sıra sadece kadın olma nedeni ile kadınlara yapılan baskının sebeplerine daha geniş yer verilsin dediniz; oldukça önemlibir konu.
Siz kadın olmadurumunuzdan dolayı önünüze çıkan sorunlarınızı bize anlatır mısınız?
C- Bu aslında oldukça geniş ve uzun bir konu ve tüm kadınları ilgilendiren bir mesele. Kadın olma durumunun verdiği zorluklar arasında çocuk bakımı evişleri vs. gelmektedir.
S- Türkiye'ye dönmeyi düşünüyor musunuz?
C- Ekonomik zorluklar şimdilik buna elvermiyor.

Bukonularda bize bilgi verdiğiniz için MÜCADELE adına teşekkür ederiz.

- Sizle MÜCADELE adına röportaj yapabilir miyiz ?
- Memnuniyetle
- İnanıyoruz ki, vereceğiniz cevaplar bir takım sorunların ortaya çıkmasında bizlere yardımcı olacaktır.

- S- İsminiz
C- Zeynep Kana
S- Evlimisiniz?
C- Değilim
S- Kaç yıldır yurtdışındasınız?
C- beş
S- Nerede çalışıyorsunuz
C- Metal fabrikasında
S- Yurtdışına geçiminizi temin etmek amacı ile geldiğinizden beri, mutlaka bir takım güç sorunlarla karşı karşıya geldiniz. Sizce bunlardan en önemlileri nelerdi?
C- Geldiğimden beri zorluklar içerisindeyim. 1976'da bir Türk lokantasının mutfağında çalışmak zorunda kaldım, çünkü Arbeitamt bana çalışma müsaadesi vermedi. 3,5 ay kadar günde 11-12 saat arası çalıştım. Sonunda bana çıkış verdikleri gibi bir aylık paramı da vermediler. Mahkemeyi kazanmama rağmen hala paramı ödemiyorlar. Bunun yanı sıra dil bilmemem hala çektiğim en büyük zorluklardan biri. Bu gibi zorluklar hep süregelmektedir.
S- Okuma-yazma biliyor musunuz?
C- Türkiye'deyken benden küçük kardeşlerime balma zorunluluğu olduğu için beni okula göndermediler. Kendim birazcık öğrendim ama, bu da yeter-sizdir
S- MÜCADELE'yi okuyor musunuz ?
C- Okuyorum
S- Nasıl buluyorsunuz
C- İyi buluyorum
S- Kadınlar sayfasına teklifleriniz var mı?
C- Yurtdışındaki Türkiyeli kadınların sorunlarına yer verirse iyi olur. İşlerinizde başarılar dilerim.
- Biz de çok teşekkür ederiz.



ANNE'MİN

ANISINA

ADİYORUM

Bütün anneler, annelerin en güzeli,
Sen, en güzellerin güzeli.
Onüçünde evlendin,
Onbeşinde beni doğurdun.
Yirmialtı yaşındaydın
Yaşamadan öldün
Sevgi taşan bu yüreği sana borçluyum.
Bir resmin bile yok bende.
Fotograf çektirmek günahı.
Ne sinema seyrettin ne tiyatro
Elektrik havagazı, su soba
Ve karyola bile yoktu evinde.
Denize giremedin.
Okuma yazma bilmedin,
Güzel gözlerin,
Kara peçenin arkasından baktı dünyaya
Yirmialtı yaşındayken
Yaşamadan öldün...
Anneler artık yaşamadan ölmeyecek...
Böyle gelmiş,
Ama böyle gitmeyecek.

www.partizanarsiv.net
AZİZ NESİN

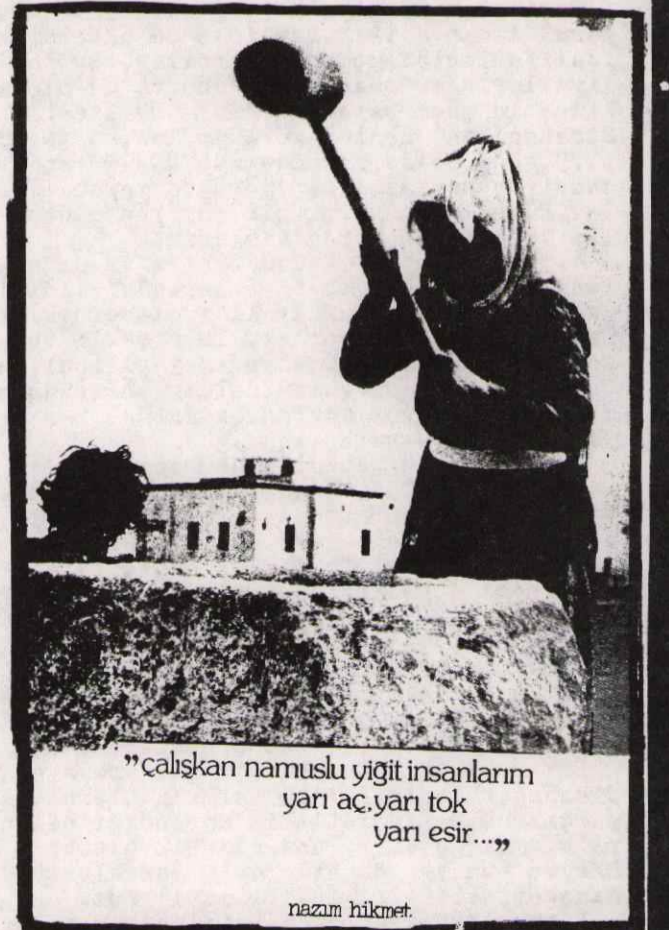


"gözlerinden gözlerinden
öperim
bir umudum sende anlıyorsun,,

8 MART DEMOKRAT KADINLARIN BAYRAMI

Sekiz martta doğdu günümüz
Kadınların bayramıdır,
Demokrat kadınların.
O gün kırda ayağımızdaki prangayı
Sovyet düzeni, Bolşevizm yolu
Bu sevinç dolu, çok güzel günde
İnsanlık, eşitlik günü
Özgürlük, bağımsızlık gününde
Kara çarşafımızı alıp yırttı.
İşdi aydınlık Sovyet burcundan
Sevinç saldı tüm dünyaya
Kadınlara sevinç saldı
Sevinç, halay; düğün, muştu
Tutuştuk el ele; Çin'den ta Çin'e
Eşit olduk kadında erkek
Tez doğdu bu güneş ve yıldız bize
Tutsaklık, boyunduruk günü gitti
Yöneldi bize özgürlük günü.
Değerli demokrat bacılar hey
Hakkımız bizim bu uğraş ve kavgalar
Çağırılım, «yaşasın Stalin» diye
Marks'ın öğrencisi, arkadaşı Lenin'in.

ÇİĞERHUN — «Özgürlük Devrimi», 1954 —



"çalışkan namuslu yiğit insanlarım
yarı aç, yarı tok
yarı esir...."

nazım hikmet.



DEVİRİMCI SANAT SAYFASI

MAKSİM GORKİ



Rusya'daki büyük Ekim Devriminin tüm süreçlerini yaşayarak yetişmiş bir yazar olan Maksim Gorki (Asıl adı, Aleksı Maksimoviç Peşkov'dur.) 16 Mart 1868'de Nijni-Novgorod'da doğdu. 1936'da Moskova'da öldü. Daha küçük yaşta iken anne ve babasını kaybeden Maksim Gorki, Büyükbabasının yanında büyüdü. 11 Yaşında çarşaklığa başladı. Yazarlık çabalarını sağlama deka çeşitli işlerde çalıştı. Öğrenim göremeyen Gorki, kendi kendini yetiştirdi. Tüm yaşamı boyunca bilgi edinmek için kitaplara büyük ilgi gösterdi. Gerçek eğitimi sağlayan şeyin, yaşamla birlikte kitaplar olduğunu şu sözleri ile vurgulamıştır:

"Bende iyi olan ne varsa, hepsini kitaplara borçluyum. ... Kitaplar bana yaşamda yol gösterdiler. Gerçi yaşamı az çok yakından tanıdım, ama gene de okuduğum her şey, insanın bilmediğim ya da daha önce tanımadığım bir yanını bulup çıkarmış, önüme sermiştir."

Gorki, devrimci çevrelerle Rusya içindeki gezileri sırasında ilişkiler kurduktan sonra, polis tarafından sıkı bir şekilde gözlemlendi. Bir ara tutuklandıysa da, kamuoyunun tepkisiyle serbest bırakıldı. 1905 yılında Lenin ile tanıştı. Çeşitli dergilere yazılar yazdı. Geniş halk yığınlarınınca tanınması 1898'de eski hikayelerinin yayınlanmasıyla oldu.

Maksim Gorki çok önemli bir tarihsel dönemin tüm scallı koşulları içinde yazarlığı öğrenmeye çalışan devrimci bir yazar olarak çok çalışmış, çevresindeki insanların ağır yaşam koşullarını ve onları fakirliğe iten etkenleri büyük bir dikkatle gözlemleyerek, hikayelerinde ve romanlarında işlemiştir. Kültüre çok önem vermiş, bilimle edebiyat arasında bir benzerlik kurmuştur. Gorki'ye göre "Hem bilimde, hem de edebiyatta gözlem, karşılaştırma ve inceleme önemli bir rol oynar. Yazgının bir arada bulunması zorunludur. Sanatçı ise ülkesini ve sınıfını etkileyen her şeyin duyarlı bir alıcısıdır. -Kulağı, gözü, ve yüreğidir. Dönemin sesidir sanatçı- Elinden geldiğince çok şey öğrenmekle yükümlüdür. Bu onun görevidir, ve geçmişi ne denli iyi bilirse içinde bulunduğu dönemi de o denli iyi anlayacak ve döneminizin evrensel devrimcilerini ve onun görevlerinin kapsamını daha derin ve daha köklü bir biçimde değerlendirebilecektir."

İŞKENCE

Sabah karanlığında gelirler
Kapını çizme darbeleriyle indirirler
sorularına karşı miğdeni yumruklarlar
kollarını kırıp arabaya sokarlar
"Böyle birşey olmaz" diyorlar
bunlar oluyor, fakat görülmüyor
İşkence var oldukça

Seni rutubetli bir bodruma getirirler
Seni döverler ve "çabuk konuş" derler
Seni elektrikli iskemleye oturtup, işne yaparlar
Yatmana, oturmana, uyumunu mani olurlar
Diyorsun, bunlar sadece bu şarkıda var
Yarın sanada yapılabılır bunlar
Çünkü bu hergün oluyor
İşkence var oldukça

Gorki, Rus edebiyatından daha canlı ve daha renkli olarak nitelendirildiği Fransız edebiyatının etkisi altında kalmıştır. Fransız yazarlarından Balzac ve Flaubert

Gorki'nin edebi kişiliğinin gelişmesinde önemli rol oynamışlardır. Asıl amacım der Gorki: "Düş gücümün yardımıyla, ezic sık kınılıktaki yaşamı canlandırmaktır." Bu düşünce onu Romantizme itmiştir. Bazı eleştirmenlerin kanısına göre, Gorki'deki bu Romantizm, aslında idealist burjuva felsefesinin ondaki bir yansımasıdır.

1908'lerde Lenin M. Gorki'ye yazmış olduğu mektuplarında Gorki'nin Rusya Sosyal Demokrat İşçi Partisi IV. Kurultayından sonra bolşevikler tarafından çıkarılan PROLETARI adlı illegal gazetesine, partinin görüşleri doğrultusunda edebi makaleler yazmasını teklif etti.

Gorki ise, PROLETARI'ye başlıca üç konu üzerine "Derlemeler" yazmayı amaçlamıştı. Bu konular, Felsefe, Edebi Eleştiri ve Güncel Taktik idi. Lenin ile Gorki arasında ortaya çıkan ilk anlaşmazlık "Materyalist Felsefe" üzerine oldu. Felsefi alanda Gorki, bir nevi yeni Kant'çılık olan (Bogdanof ve Bazarof ile birlikte) burjuva felsefesini savunuyor ve buna da "Marksist Felsefe" adını takıyordu.

1905-1907 devriminin bozguna uğramasından sonra, Marksizm'den sapan bazı aydınlar, (Lunaçarski, Bazarof, Bogdanof ve diğerleri) yeni bir "sosyalist din" benekliliğini savunmaya başlamışlardı. Bunlara "Tanrı yapıcılar" deniliyordu. Gorki, "Tanrılar aranılarak bulunmaz, yaratılırlar" deyip Tanrı arayıcılarla barıştı. Bu yüzden Lenin'in sert eleştirilerine tabi oldu.

1909'larda Bogdanof, Lunaçarski ve Aleksinski tarafından M. Gorki'nin de katılması ile Bolşevik Partisine düşünce bir fraksiyonun merkezi olacak olan Kapri okulu kuruldu. Lenin bu okulda konferans vermeyi reddetti. Kapri okulunun kurucularından olan Nikifor Vilonof, okulun parti düşmanı yapısını anlayıp, bir takım öğrencilerle birlikte okuldan ayrılarak, Lenin'in yanına döndüler. Bundan sonra Kapri'de kalan M. Gorki'nin de içinde olduğu diğer öğretmen ve öğrenciler 1909 Aralıkta Parti dışı "Vperiyod" grubunu kurdular. M. Gorki Lenin ile olan görüşmesinden sonra Vperiyod'lardan koptu. Ya da Lenin'in deyişiyle "kopmuş gibi göründü".

Lenin Gorki'ye o dönemlerde yazdığı bir mektupta (Kapri'ye gönderilmiştir) şöyle sesleniyordu: "Sevgili Aleksı Maksimoviç.... Siz, yazarlık yeteneğinizle Rusya'daki işçi hareketine -üstelik yalnız Rusya'dakine değil- büyük yararlıklarda bulundunuz. Daha da sürecek bu katkılarınız.... Öyle durumlar olur ki, işçi hareketinin yaşamı dış ülkelerdeki bu mücadeleyi bölünmelere, tartışmalara, küçük grupların dalaşına itebilir. İşçi hareketinin kendi iç yapısındaki güçsüzlüğünden, ya da sosyal-demokrasinin iç hatalarından doğmaz bu. Sözkonusu durum, işçi sınıfının kendi partisini güçlendirmek durumunda kaldığı unsurların ayrı cinsten ve uyumsuz olmalarından ileri gelir. İşçi sınıfı hangi derinde olursa olsun, partisini güçlendirecek, Rusya'da devrimci bir sosyal-demokrasi oluşturacak, bunu, bazı dış belirtilere, sağda, solda tek tek anlatılan olgulara bakılacak olursa, bu yüz kere kahrolası göçmen koşullarında, bazan sanıldığından çok daha çabuk ve kesinlikle gerçekleştirecektir. Mihail gibileri bunun güvencesidir" (Mihail-Nikifor Vilonof)

Maksim Gorki yedi yılını Kapri adasında geçirdi. Hikaye kitaplarının yanı sıra Ana, Casus, Artamonovlar, Okurov Kenti ve Üç İnsan gibi pek çok romanlar yazdı. Ayrıca sahne için yazdığı çeşitli oyunları da vardır.

L. Faruk

Sen sanıyorsun onlar çoğunluk değil
İşkence uşakları her yerde
Doğuda, batıda, kuzeyde, güneyde
Diyecekler bir gün kim en iyi işkence ediyor diye
Sen diyorsun ki bunlarla alakam yok
Suçsuzlukta, dinlenmekte yetmez
Çünkü her insan şerefini kaybeder
İşkence var oldukça



Georg Danzer

ŞİNA HEVAL SİTALİN

Dile Sitalin gernas u hozan
Ebed rawesta, deng daye cihan
Li ber radyo em diljar u xemgin
Gava me bihist ev reşemzgin

Heval Sitalin, heval Sitalin
Çıqas xweşe pir ev navê Şêrin,

Seydayê mezin rêberê insan
Nav û xebata te bo me her man
Pesnê te carek neşim bibêjm
Ne gewherî me duran birêjm

Heval Sitalin, heval Sitalin
Çıqas xweşe pir ev navê Şêrin,

Cihan tev dagirt leşgerê xeman
Li her derê şin giryan û eman
Herkes li ser te reşik girêda
Eniya tarixê li ser te xwê da

Heval Sitalin, heval Sitalin
Çıqas xweşe pir ev navê Şêrin,

Rêça te raste divê em bigrin
Sond bi li ser te ko tê de bimirin
Dixweş tu raze, heval şiyarin
Dara te şin kir, berê wê xwarin

Heval Sitalin, heval Sitalin
Çıqas xweşe pir ev navê Şêrin,

Şêrinber û xweş, ew dar selame
Şax daye her der vaye giha me
Dijmin dixwazin rakin nikarin
Çiko li ber wê şê: nobedarin

Heval Sitalin, heval Sitalin
Çıqas xweşe pir ev navê Şêrin,

Dengê çûna te zû zû bela bû
Dijmin bi çûna te xoş û şa bû,
Ji wi weye ko rê hate girtin,
Heval û şagirt ne wek te xurtin

Heval Sitalin, heval Sitalin
Çıqas xweşe pir ev navê Şêrin,

Faşist û Nazi divê vejînin
Belki yekî wek Hëtler derênin
Her kes bihist ko te her du kuştin
Tektik ji bo me gelek te huştin

Heval Sitalin, heval Sitalin
Çıqas xweşe pir ev navê Şêrin,

Çıqas bixwin em çıqas bixwênin
Navê te ê xweş di bir xwe bênin
Ger em bibûna ji bo te derman
Gelek hebûn ko bibin bi qurban

Heval Sitalin, heval Sitalin
Çıqas xweşe pir ev navê Şêrin,

STALİN YOLDAŞA AĞIT

Yiğit ve bilge Stalin'in kalbi
Cihana ses verip, sustu sonsuzluğa
Burkuludivimiz, üzüntü doldu
Radyodan alınca bu kara haberi
Yoldaş Stalin, Yoldaş Stalin
Ne kadar güzel bu şirin isim,
Büyük usta, insanlık öncüsü
Adın ve kavgan kaldı bize
Gücümün dışında, seni övmek bile
Cevherci değilim ki, inci döktüreyim
Yoldaş Stalin, Yoldaş Stalin
Ne kadar güzel bu tatlı isim,
Doldurdu cihanı üzüntü ordular
Ağlıyor herkes, ağlıyor yakılıyor her yerde
Tarihin bile terledi alrı
Karalar bağladı herkes senin için
Yoldaş Stalin, Yoldaş Stalin
Ne kadar güzel bu şirin isim,
Yolun doğrudur, tutacağın bu yolu
Ant olsun ki baş koyacağın
Yoldaşlar uyanıktır rahat uyu
Meyvesinden tatmışlar diktığın ağacın
Yoldaş Stalin, Yoldaş Stalin
Ne kadar güzel bu şirin isim,
O barış ağacıdır, tatl, hoş meyvelisi
Dal budak salmış dört yana, işte bize de uzandı
Sökmek istiyor düşmanlar, ama başaramazlar
Aslanlar tutuyor çünkü nöbetini
Yoldaş Stalin, Yoldaş Stalin
Ne kadar güzel bu şirin isim,

Tez yayıldı ölümler haberin
Çok sevindi buna düşmanlar
Sanıyortar ki, sen gibi güçlü değil yoldaş ve öğrencilerin
Ve tüm devrim yollarının kapandığını.

Yoldaş Stalin, Yoldaş Stalin
Ne kadar güzel bu tatlı isim,

Faşistler ve Naziler dirilmek isterler
Hitler gibi birini çıkarmak özlemişler
Herkes biliyor ki, sen yok ettin ikisini
Nice taktikler bırakarak bizim için

Yoldaş Stalin, Yoldaş Stalin
Ne kadar güzel bu şirin isim,

Her yemek yiyişimizde, her okuyuşumuzda
O güzel adını anız senin
Adanacak çok kişi vardı
Derman olabilsedydik eğer senin için.

Yoldaş Stalin, Yoldaş Stalin
Ne kadar güzel bu şirin isim,

CIĞERHUN — «Özgürçek Devrimi», 1954 —

TOPRAK İŞGALI

Hozat'a bağlı deşt köyünde 450 dönümlük devlete ait olan bir arazi, köylüler devrimcilerle birlikte işgal ederek, sürmüşlerdir. Jandarma işgali kırmak için saldırıya geçiyor, fakat devrimcilerin köylülerle direnmesi sonucu geri çekilmek zorunda kalıyor. Saldırının püskürtülmesinden sonra, hakim sınıflar uşakları vasıtasıyla direnişi kırmak için bir dizi demogoji ve yalana başvuruyor. Fakat bu demogoji ve yalana da devrimciler tarafından boşa çıkartılıyor.

Tunceli'nin diğer yörelerinde toprak işgalini destekleyen köylüler, çeşitli yerlerde korsan yürüyüşler ve mitingler yapmıştır. Jandarma bu eylemler sırasında 117 kişiyi tutuklamış, daha sonra devrimcilerin direnmesi sonucu, tutuklananların büyük bir bölümü serbest bırakılmış, bugün hala bu eylemlere katılan 21 kişi tutuklu durumdadır.

Halkın bu haklı eylemlerini bir dizi maske altında karalamaya, halk içinde inançsızlığı, pasifizmi körükleyen, bir dizi kendisine 'proleter devrimci' diyen grup, bu haklı eylemlere karşı-tavır alarak hakim sınıfların değirmenlerine su taşımışlardır.

Duisburg'dan bir devrimci

LIBYADAN MEKTUP

Emekçiler, Yoldaşlar,
Çalışan Sınıf Arkadaşlarımız,

Biz Libya'lı işçi kardeşleriniz olarak siz ATİF'le çoktandır bağ kurmak istedik. Yalnız şimdiki fırsatını bulup yazmayı kararlaştırdık.

Umarım işçi kardeşlerimiz olarak karşılığını verirsiniz.

Sizin dernek kurma, grev vs. hakkınız var. Bizim hiç bir direnme hakkımız yok, yani direnmiyoruz. Haklarımız yeniyor, bile bile bakıyoruz. En ufak bir direnişten pasaportlarımıza kırmızı damga vurulup yurt dışı ediliyoruz. 8.3.79 tarihinde Libas isimli bir türk firmasında grev yaptık. İki ay oturduk. Sonunda bütün grev öncülleri ve yandaşları harcadı. Pasaportlarımızı kırmızı damga vurulup yurt dışı edildik. Ama biz 30 kişi bir komiserin işini yaptık, o bizim Libya'da iş alma imkânımızı sağladı. Şimdi arap şirketinde çalışıyoruz. Bundan 10 gün evvel Tokaş isimli bir türk firması 250 emekçi kardeşimizi Libya'lı müslüman hükümetin vasıtasıyla işe süngü dipçik zoruyla yurtdışı edildi.

Hiç bir kardeşimize ne bir kuruş para ne kendisine ait olan eşyasını vermemişler. Pijama ile uçağa bindirip Esir gibi Türkiye'ye gönderdiler. Şimdi 80 kişilik bir emekçi grubuyuz.

Bizler elde ettiğimiz kitap dergi, broşür vs. onlarla kendi kendimizi eğitiyoruz. İçimizde fazla bilinçli arkadaşımız yok. Yalnız her birimiz devamıza inanmış birer Partizan'ız. Yalnız işçi sınıfına layık olmaya çalışıyoruz. Sizden bilgi kaynağı istiyoruz.

Sizlerden kitap, broşür, yani okumak için bir şeyler istiyoruz. Sizin gazeteniz var. Türkiye'ye sokulması yasaklanmıştı ama her sayıyı gönderirseniz çok iyi olur.

Almanya'dan Tercüman Gazetesi çıkıyor. Libya'ya geliyor. Yalnız hep faşist babalarını destekliyorlar. Bizim de ilerici bir gazetemiz olsa biz de işçi kardeşlerimize dağıtırız. Veya bir kaç tane gönderirseniz buradaki sınıf bilincine varan arkadaşlar okur.

Tekrar hepinize ayrı ayrı selamlar, devrimci bir ruhla kucaklar, emek mücadelesinde başarılar dilerim.

-YAŞASIN ATİF VE O'NUN ÖNDERLİĞİNDE MÜCADELE VEREN TÜM İLERİCİ ARKADAŞLAR!

-KAHROLSUN FAŞİZM-SOSYAL FAŞİZM VE HER TÜRDEN GERİCİLİK!

LIBYA'DAN DEVRİMCİ
BİR İŞÇİ

OBERHAUSEN

Geçen yıl sonlarında bir halk kültür gecesi düzenleyen derneğimiz, Ocak 1979 da 1. Olağan Genel Kurul'u yaparak OBERHAUSEN VE ÇEVRESİ TÜRKİYELİ İŞÇİLER DERNEĞİ'ni resmen kurmuş oldu.

9 aydan beri çalışmalarda bulunan derneğimiz nihayet sorunlarımızı tartışıp, sohbet edebileceğimiz bir lokale kavuşmuş oldu.

Demokratlar, yurtseverler...

Baskı ve sömürüye karşı güçlerimizi birleştirelim, çalışmalarına destek olalım. O senin öz örgütündür, onu ancak sen yaşatabilirsin.

MERSİN'DE GREVCİLERLE RÖPORTAJ



Plassa işçileri 91. Mersin Oteli işçileri ise 16. güne ulaşan haklı grevlerini başarıyla sürdürüyorlar.

Grevleri, bir çok yurtsever - devrimci siyaset tarafından desteklenen PLASSA ve MERSİN OTELİ işçileri, işverenlerin ve onların hizmetindeki emniyet kuvvetlerinin tüm engelleme ve grevi kırma çabalarına karşı da kararlılıkla mücadele veriyorlar.

Bizler, "halkçı" "demokratik sol"cu, "reformcu" maskeli faşist CHP hükümeti tarafından Türkiye'ye sokulması ve dağıtılması yasaklanan ATİF (Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu) yayın organı olan, "Baskı ve Sömürüye Karşı MÜCADELE" gazetesinin okuyucuları olarak, PLASSA ve MERSİN OTELİ işçileriyle birer röportaj yaptık. MÜCADELE gazetesinde yayınlanmasını beklediğimiz bu röportajları gönderiyor, MÜCADELE gazetesinin Türkiye'ye sokulması ve dağıtılmasının yasaklanabileceğini ama, BASKI VE SÖMÜRÜYE KARŞI MÜCADELE'nin asla engellenmeyeceğini bir kere daha haykırıyoruz!

GREVDEKİ PLASSA İŞÇİLERİYLE YAPILAN RÖPORTAJ:

S- Plassa işçileri olarak neden greve gittiğinizi anlatır mısınız?

C- Bizler Plassa işçileri olarak izin, kıdem tazminatı, ihbar tazminatı vb. gibi sosyal haklarımızı elde etmek ve toplu sözleşmelerdeki bazı temel hükümleri işverene uygulamak üzere greve gittik.

S- Greve bütün işçiler katıldı mı? Greve giderken ne gibi engellerle karşılaştınız?

C- Sendika kapsamı içinde olmayan işçiler dışında tümü katıldı. Engelle karşılaşılmadı.

S- Bu ilk greviniz midir? Daha önce de böyle mücadeleler gerçekleştirdiniz mi? C- Bu ikinci grevimizdir.

S- Bu mücadelenin, yani grevin size öğrettiği en önemli ders ne oldu, anlatırmısınız?

C- Biz işçilerin nasıl sömürüldüğünü, grevin de bizim gerçek kurtuluşumuz olacağını ve grevin yalnızca ekonomik mücadele olduğunu gösterdi.

S- Sizce grevler tek başına işçi sınıfının kurtuluşunu sağlayabilir mi? C- Kurtuluş olamaz.

S- İşçi sınıfı ve tüm emekçi halkımızın gerçek kurtuluşu sizce nasıl sağlanabilir? C- Kurtuluş işçi sınıfı önderliğinde Demokratik Halk Devrimi ile bu düzeni yıkamakla olur.

S- Greviniz kimler tarafından destekleniyor? Devrimci kuruluşlar gereken dayanışmayı gösteriyorlar mı? C- TİKP (Türkiye İşçi Köylü Partisi) dışında hepsi destekliyor.

S- Kendisine "Halkçı" "Demokratik sol" vb. sıfatlar yakıştıran işbaşındaki CHP hükümeti tarafından 26 Aralık 1978'de ilan edilen peş peşe iki kez uzatılan sıkıyönetim konusunda ne diyorsunuz?

C- Bu sıkıyönetim biz işçi sınıfı ve diğer emekçilerin zararına. CHP kendisini sol gösteriyor, aslında sağcıdır. Kurtuluş CHP ile değil, kendi kollarımızdadır. Sıkıyönetim kaldırılmalıdır.

S- Greviniz kaçınıcı gününde? Mücadelenizi sürdürmekte kararlı mısınız? C- Grev 91. gününde. Sürdürmekte kararlıyız isterse 91 yıl olsun.

S- Başka söyleyeceğiniz bir şey var mı? C- Tüm demokratik güçlerin güç birliği yapmasını istiyoruz. Devrimi başarabilmek için silahlı mücadele şarttır. Kansız devrim olmaz. Grevi sendika değil de işçiler yürüttü. Ayrıca kırsal alanlara ağırlık verilmeli ve oralarda devrimciler köylülerle, onların anlayacağı bir dille konuşup mücadeleye seferber etmelidir.

-Haklı Mücadelenizde başarılar diliyoruz. -Teşekkür ederiz.

GREVDEKİ MERSİN OTELİ İŞÇİLERİYLE YAPILAN RÖPORTAJ:

S- Mersin Oteli işçileri olarak neden greve gittiğinizi anlatır mısınız? C- Mersin Oteli işçileri olarak son yapılan 1977 sözleşmesiyle geçen iki sene zarfında 3300-5000 TL arasında değişen brüt maaşla çalıştırılmaktaydık. Oysa yeni yapılan toplu iş sözleşmesinde, mevcut alınan maaş üzerine birinci yıl brüt 4 bin, ikinci yıl brüt 3 bin lira ücret zammı istenmiştir. Buna karşılık işveren 3500-3000 lira vermiştir. İhtilaf bu rakamların arasındaki farktan doğmuştur.

S- Greve kaç işçi katıldı? Greve giderken ne gibi engellerle karşılaştınız? C- Greve mevcut 120 işçi katıldık. İşverenlerin giriştiği bazı engellemeler sonuç vermedi. Patron ve güvenlik kuvvetlerinden gelen, bazı zorluklarla karşılaştık.

S- Daha önceden hiç greve gitmişmiydiniz? C- Mersin Oteli'nde ilk grevimizdir.

S- Bu mücadeleden çıkardığınız en önemli ders nedir? C- İşçi sınıfının birlik ve beraberliği karşısında hiç bir engelin duramayacağı gerçeği görülmüştür.

S- Grevler tek başına işçi sınıfının kurtuluşunu sağlayabilir mi? C- İşçiler greve bazı haklarını almak için gidiyor. İşçi sınıfı üreten olduğu gibi yöneten de olduğu zaman kurtulur.

S- İşçi sınıfı ve tüm emekçi halkımızın gerçek kurtuluşu sizce nasıl sağlanabilir? C- İşçinin kurtuluşu kendi kollarındadır.

S- Greviniz kimler tarafından destekleniyor? C- Devrimci kuruluşlar tarafından ve halk kitleleri tarafından destekleniyor.

S- CHP Hükümeti tarafından ilan edilen ve peş peşe iki kez uzatılan sıkıyönetim konusunda ne düşünüyorsunuz? C- Sıkıyönetimler işçi sınıfımızın mücadelesi ve ideolojisi karşısında devamlı bir engeldir. İş başındaki CHP Hükümetinin amacı işçi sınıfının mücadelesini etkisiz bırakmaktır.

S- Greviniz kaçınıcı gününde? Mücadelenizi sürdürmekte kararlı mısınız? C- Grevimiz 29 Mayıs 1979'da başladı. 16. cı günündedir. Mücadelemizi sonuna kadar sürdürmekte kararlıyız.

S- Başka söyleyeceğiniz bir şey var mı? C- Biz işçiler her zaman birlik ve beraberlik içinde olmak zorundayız.

-Mücadelenizde başarılar diliyoruz. -Grevimizle yakından ilgilenip desteklediğiniz için teşekkür ederiz.

MERSİN'DEN BİR GRUP
MÜCADELE OKUYUCUSU

BERGEDORF

Bergedorf ve Çevresi Türkiyeli İşçiler Derneği, devrimci işçilerin büyük gayretleri ile kuruldu.

Genel Kurula 50 kişinin üzerinde kitle katıldı. Bunun 40 kişisi derneğimizin üyesidir. Genel Kurul'da ATİF'in kitle dernekleri siyaseti anlatıldı. Genel Kurul olumlu bir şekilde sona erdi.

PARİS

Şhaziran Cumartesi günü FTEKD ve FTÖB'ün beraberce düzenledikleri Türkiye Halk Gecesi yapıldı. 500 e yakın kalabalık bir Türkiyeli işçi ve emekçinin katıldığı emperyalizmin ve feodalizmin yoz kültürüne darbe vururken, proleter kültür öncülüğünde halk kültürüne büyük katkıları oldu.

C- Bu sıkıyönetim biz işçi sınıfı ve diğer emekçilerin zararına. CHP kendisini sol gösteriyor, aslında sağcıdır. Kurtuluş CHP ile değil, kendi kollarımızdadır. Sıkıyönetim kaldırılmalıdır.

S- Greviniz kaçınıcı gününde? Mücadelenizi sürdürmekte kararlı mısınız? C- Grev 91. gününde. Sürdürmekte kararlıyız isterse 91 yıl olsun.

S- Başka söyleyeceğiniz bir şey var mı? C- Tüm demokratik güçlerin güç birliği yapmasını istiyoruz. Devrimi başarabilmek için silahlı mücadele şarttır. Kansız devrim olmaz. Grevi sendika değil de işçiler yürüttü. Ayrıca kırsal alanlara ağırlık verilmeli ve oralarda devrimciler köylülerle, onların anlayacağı bir dille konuşup mücadeleye seferber etmelidir.

-Haklı Mücadelenizde başarılar diliyoruz. -Teşekkür ederiz.

S- Mersin Oteli işçileri olarak neden greve gittiğinizi anlatır mısınız? C- Mersin Oteli işçileri olarak son yapılan 1977 sözleşmesiyle geçen iki sene zarfında 3300-5000 TL arasında değişen brüt maaşla çalıştırılmaktaydık. Oysa yeni yapılan toplu iş sözleşmesinde, mevcut alınan maaş üzerine birinci yıl brüt 4 bin, ikinci yıl brüt 3 bin lira ücret zammı istenmiştir. Buna karşılık işveren 3500-3000 lira vermiştir. İhtilaf bu rakamların arasındaki farktan doğmuştur.

S- Greve kaç işçi katıldı? Greve giderken ne gibi engellerle karşılaştınız? C- Greve mevcut 120 işçi katıldık. İşverenlerin giriştiği bazı engellemeler sonuç vermedi. Patron ve güvenlik kuvvetlerinden gelen, bazı zorluklarla karşılaştık.

S- Daha önceden hiç greve gitmişmiydiniz? C- Mersin Oteli'nde ilk grevimizdir.

S- Bu mücadeleden çıkardığınız en önemli ders nedir? C- İşçi sınıfının birlik ve beraberliği karşısında hiç bir engelin duramayacağı gerçeği görülmüştür.

S- Grevler tek başına işçi sınıfının kurtuluşunu sağlayabilir mi? C- İşçiler greve bazı haklarını almak için gidiyor. İşçi sınıfı üreten olduğu gibi yöneten de olduğu zaman kurtulur.

S- İşçi sınıfı ve tüm emekçi halkımızın gerçek kurtuluşu sizce nasıl sağlanabilir? C- İşçinin kurtuluşu kendi kollarındadır.

S- Greviniz kimler tarafından destekleniyor? C- Devrimci kuruluşlar tarafından ve halk kitleleri tarafından destekleniyor.

S- CHP Hükümeti tarafından ilan edilen ve peş peşe iki kez uzatılan sıkıyönetim konusunda ne düşünüyorsunuz? C- Sıkıyönetimler işçi sınıfımızın mücadelesi ve ideolojisi karşısında devamlı bir engeldir. İş başındaki CHP Hükümetinin amacı işçi sınıfının mücadelesini etkisiz bırakmaktır.

S- Greviniz kaçınıcı gününde? Mücadelenizi sürdürmekte kararlı mısınız? C- Grevimiz 29 Mayıs 1979'da başladı. 16. cı günündedir. Mücadelemizi sonuna kadar sürdürmekte kararlıyız.

S- Başka söyleyeceğiniz bir şey var mı? C- Biz işçiler her zaman birlik ve beraberlik içinde olmak zorundayız.

-Mücadelenizde başarılar diliyoruz. -Grevimizle yakından ilgilenip desteklediğiniz için teşekkür ederiz.

MERSİN'DEN BİR GRUP
MÜCADELE OKUYUCUSU

VORARLBERG

VORARLBERG KURUCU GENEL
KURULU VE HALK GECESİ YAPILDI

On aylık bir çalışmadan sonra kurucu Genel Kurulumuzu yaptık.

Biz Türkiyeli demokrat ve yurtseverler, kitlelerinin ekonomik ve demokratik sorunlarına sahip çıkarken, halkın ekonomik sorunlara saplanıp kalmamalı, kitlelerinin ekonomik ve demokratik talepleri: uğruna mücadele etmelidir. Kısacası kitlelerini anti-emperyalist, anti-faşist (sosyal emperyalist ve sosyal faşist de dahil) bir yönde eğitmeli, devrime yaklaştırmalıdır.

Bu görevlerimizin bilincinde olarak çalışmalarımıza dört elle sarılacağız.

- YAŞASIN DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!

temeyen kesiminin direktifi ile kırıldı. Mücadele genel grevin kırılması ile durmadı. Mücadele biçiminin en yüksek şekli olan silahlı mücadeleye dönüştü. FSLN Somoza'nın milli sarayını basarak 59 milletvekili rehlin aldı. Bu başarılı eylem sonucu yeniden genel grev ilan edildi.

Somoza, şimdiye dek Nikaragua'da eşi görülmemiş faşist katliam başlattı. Nikaragua halkı bu karşı-devrimci saldırıya karşı direndi. FSLN 7 şehri hemen hemen ellerine geçirdiler. Halk binlerce şehit verdi. FSLN bu yoğun faşist saldırı karşısında taktiki olarak geri çekilmek zorunda kaldı. Nikaragua halkı geçici de olsa bir yenilgiye uğradı. Faşist Somoza Eylül ayında bütün ülkede kontrolü yeniden ele geçirdi.

Bu geri çekilme Mart sonu Nisan başına kadar sürdü. Nisan ayı içinde 50.000 öğrenci, Somoza'nın faşist terörüne karşı direnişe geçtiler. Tarım işçileri, köylüler ve tüm şehirde ezilen sınıf ve tabakalar Somoza'ya karşı kitle gösterilerine başladılar ve tüm siyasi tutuklu/ların serbest bırakılmasını talep ettiler.

FSLN Somoza'nın aylıkları 5 aydan beri ödenmeyen milli muhafızlarına çağrıda bulunarak silahları bırakmalarını istedi.

Milli yurtsever cephe FPN ve Geniş Muhalefet Cephesi FAO halkı Genel greve hazırladı. Bütün bu hazırlıklardan sonra FSLN Nikaragua halkına Somoza'yı devirmek için çağırıda bulundu. Çarpışmalar bütün şiddeti ile sürerken Nikaragua'nın Güney kesimindeki Rivas şehrinde FSLN'in ağırlıkta olduğu geçici hükümet ilan edildi. Kurulacak hükümet 5 örgütün temsilcilerinden meydana geliyor. Bu hükümette:

Geniş Muhalefet Cephesi (FAO), Milli Yurtsever Cephe (FPN) 17 ay önce öldürülen tüm muhalefet Cephesi Lideri Chomoro'nun hanımı Joaquin Chomoro, Birleşik halk hareketi (MPU) ve Sandinista Kurtuluş Cephesi (FSLN) yer alıyor. Somoza'ya karşı bu muhalefeti "Amerika Devletleri Organizasyonu" Boliviya, Ekvator, Costa Rica, Peru, Venesuela desteklemektedir. Bu ülkeler Haziran ayı ortalarında Somoza ile ilişkilerini kestiler, Somoza'nın devrilmesini onun yerinde yeni bir hükümetin kurulmasını önerdiler. Somoza'nın yakın dostları olan, Guatemala, El Salvador, Honduras askeri faşist diktatörlükleri Haziran ortasında bir açıklama yaparak, Nikaragua konusunda "nötr" (Tarafsız) davranacaklarını ilan ettiler. Balindiği gibi bu faşist diktatörlükler, Somoza'yı ekonomik askeri ve siyasi olarak destekliyorlar. Ayrıca Nikaragua'da Somoza safında savaşan askeri birliklerini "Geri çekeceklerini" açıkladılar.

Şu durumda faşist Somoza'nın durumu hiç de iç açıcı değildir. "Amerika Devletleri Organizasyonu"na üye olan devletlerden desteğini kesin olarak yitirmiştir. El Salvador, Guatemala gibi faşist diktatörlükler Somoza'ya yaptıkları direk her türlü yardımı kesmek üzereler. ABD emperyalistleri son günlerde Somoza'nın yaşamasından ümidi kesmişler, bir an evvel "ılımlı bir hükümetin" gelmesi için çaba sarfediyorlar. Diğer yandan Somoza ailesi halkın desteğini uzun zamandan beri kaybetmiş durumdadır. Tek güvendiği paralı ordusu "Milli Muhafızlar" arasındaki çatlaklıklar gittikçe derinleşmektedir. Somoza 1981'de yapılacak genel seçimlerden sonra çekileceğini ilan etmesi, Nikaragua halkı için hiç bir değeri yoktur. Nikaragua halkı bunun bir sahtekarlık olduğunu biliyor, ve onu devirmek için silaha sarılıyor.

ABD emperyalizminin tavrına gelince: Nikaragua konusunda ABD'nin tavrı geçen seneden bu yana ikili olmuştur. ABD emperyalistlerinin bir bölümü Somoza'yı desteklerken, diğer bir bölümü Somoza'ya karşı çıkmakta, Somoza yerine daha "ılımlı" bir hükümet istemektedir. ABD emperyalistleri geçen sene koydukları ambargoyu kaldırarak 3,1 milyon doları vermeyi Amerikan parlamentosunda kabul etmişlerdir. ABD, gerek Nikaragua halkı gerekse dünya kamuoyuna faşist Somoza'nın teşhir olmuş-

undan dolayı, Somoza'ya yapacağı silah yardımını İsrail aracılığı ile yapmaktadır. Nisan ayı içinde IMF 40 milyonluk krediye paranın değerini % 43 devalüe etme şartı ile Somoza'ya verdiğini açıklamıştır. Somoza'nın oğlu Haziran ortalarında ABD gezisinde 10 T 33 tipinde 8 T28 tipinde savaş uçaklarını satın almıştır.

Diğer taraftan, ABD emperyalizmi bir yandan uşağı Somoza ve ailesini ayakta tutmaya çalışırken, diğer yandan Somoza'nın çekilmesini onun yerine siyasi çözüm adını verdiği "çözüm"ü istemekte "Geniş Muhalefet Cephesinin" (FAO) "Milli Muhafızlarla" "ılımlı" bir hükümet kurmasını önermektedir. Bu durum açıkça şunun ifadesidir. ABD emperyalizmi İran'da olduğu gibi Somoza'nın uzun vadede yaşamasına ihtimal vermemektedir. Somoza'nın önümüzdeki dönemde gideceğini bildikleri için, Somoza'ya muhalefet eden hakim sınıfların temsilcilerinden olan "Geniş Muhalefet"i iktidar yapmanın yollarını aramaktalar. Bunu ararken Sandinista'ların lehinde kurulacak bir hükümet tahammülleri olmadığını eğer başa FSLN gelirse Nikaragua'yı işgal edeceklerini açıkça ilan etmektedirler.

Emperyalizme bağımlı sınıfların Somoza ve ailesine muhalefet eden kesiminin Nikaragua halkının bu devrimci mücadelesini kendi iktidarlara için kanalize etmek istemeleri gün gibi açıktır. Emperyalizme bağımlı sınıfların Somoza muhalefet kanadının kurulacak hükümette de önemli derecede yer alacakları da gün gibi açıktır. Ve hakim sınıflar muhalefet kanadı sadece bir örgütte değil bir kaç örgütte temsil edilmektedirler. ABD emperyalizminin amaçlarından bir tanesi de, Sandinista Kurtuluş örgütünü dışlayıp, hakim sınıfların muhalefet kanadından oluşan ve "Milli Muhafızlarla" bir iktidar kurmalarıdır.

FSLN içinde bulunduğu devrim aşamasında tek amacın Somoza'nın devrilmesi, devrim için demokratik bir ortamın sağlanması, yani, kendilerinin ağırlıkta olduğu ve Somoza'ya karşı tüm muhalefetin birlikte oluşturacağı demokratik bir ortamın yaratılmasını savunmaktadırlar. Rivas şehrinde kurdukları hükümet, hakim sınıfların muhalefet kanadını Geniş Muhalefet Cephesi (FAO), Milli Yurtsever Cephe, Birleşik Halk Hareketi (MPU) ve kendilerinden oluşmaktadır. Çok kaba hatlarıyla söylemek gerekirse, küçük burjuvazinin siyasi temsilcilerinden tut da, emperyalizme uşaklık eden hakim sınıfların Somoza'ya muhalefet eden kanadı, hükümette yer alacaktır.

Nicaragua'da işçi sınıfının bağımsız siyasi bir gücünden bahsedilemez. İşçi sınıfına hakim olan proletaryanın siyasi ideolojik ve örgütsel önderliği değil, kendi dışında başka sınıf ve tabakaların siyasi ve ideolojik önderliğidir.

Faşist Somoza'nın, Nikaragua halkının yiğit mücadelesi ile tarihin çöplüğüne atılacağı önümüzdeki günlerde gün gibi açıktır. Ama Somoza'nın yıkılması, Emperyalizmin toptan Nikaragua'dan sökülüp atılması, emperyalist uşaklarının yerle bir edilmesi anlamına da gelmemelidir. ABD emperyalistleri hakim sınıfların muhalefet kanadını (ki zaten bu kanat, ABD emperyalistlerinin bir bölümünün uşağıdır ve Somoza'ya devirmek için halkın devrimci mücadelesinden kendi iktidarı için yararlanmaktadır.) tek başına iktidar yapmak için uğraşacaktır. Eğer buna gücü yetmezse ülkeyi işgal etmesi söz konusudur. Kısaca Somoza'nın devrilmesi, emperyalist, sosyal emperyalist ve her türlü gericiliğe kesin darbeyi indiremeyecektir. Önümüzde (Somoza'nın yıkılmasından sonra) Nikaragua şiddetli sınıf mücadelesine sahne olacaktır.

Tarih şu gerçeği bir kere daha İran, Nikaragua somutunda bir kere daha ispatlamıştır ki, proletaryanın önderliğinde gelişip emperyalizme kesin darbeyi indirmeyen bir hareket emperyalizme teslim olmak zorundadır.

Nicaragua halkı ABD emperyalizmi ve faşist Somoza'ya karşı kahramanca savaşıyor. Bu objektif bir gerçektir. Ama emperyalizme sosyal emperyalizme ve her türden gericiliğe karşı kesin zafer Nikaragua Proletaryasının önderliğinde Nikaragua Halkının örgütlenmesi ile gerçekleşecektir.

cı paralara karşı % 88 oranında değer kaybetti. İşte bu, emperyalizme bağımlı Komprador Patron Ağa ekonomisinin iflasının belgesidir. Bu iflas bugün artık süslü sözlerle gizlenemeyecek duruma gelmiştir. Bu iflas kendini halka, her gün korkunç bir hızla artan hayat pahalılığı ve yokluk olarak yansıtmaktadır. Emekçi halk tüp gaz, yağ, gaz, ve her türlü ihtiyaç maddesi kuyruklarında perişan olmaktadır.

Bugün emekçi halkın düzene duyduğu kin ve nefret, yer yer patlamalara yol açmakta, hakim sınıflar iktidarlarını her gün artan faşist terörle korumaya çabalamaktadırlar.

Emperyalistler Türkiyedeki uşaklarına kimin efendi olduğunu her an hissettirmekte, hakim sınıf temsilcilerinin, özellikle faşist Ecevit'in "Kendi yağı ile kavrulma, kimseye muhtaç olmama, herkese kafa tutma" demagojilerini yerle bir etmektedirler.

Bugün Türkiye'de hemen herkes, son alınan ekonomik tedbirlerin, IMF adlı (Uluslararası Para Fonu) emperyalist kredi kurumunun Türkiye'ye kredi verilmesi için öne sürdüğü şartlar olduğunu bilmektedir.

Nitekim Ecevit Hükümetinin aldığı yeni "Ekonomik Önlemler" i açıklamasından hemen sonra, IMF ile görüşmelerin de "anlaşma aşamasına" geldiği açıklanmıştır. Açıklanana göre TC Hükümeti IMF'ye bir "Niyet Mektubu" vermiş, bu mektupta ekonomik alanda yapacağı işleri açıklamıştır. Mektup "IMF'ye teslimiyetin" onun her dediğini yapmaya hazır olmanın belgesidir. IMF ile yapılan anlaşmadan sonra çeşitli kaynaklardan 2 Milyar Dolara yakın kredi gelecektir. Bu krediler Türkiye'nin emperyalizme bağımlılığını arttırmamanı amaçlarıdır.

Bu günün IMF'si Osmanlı Devletinin son döneminde, ekonomiye tümü ile hakim olan Duyun-u Umumiye'nin (★) rolünü oynamaktadır.

Bugün Türkiye'de ekonomi ve siyaset emperyalist devlet ve tekellerin istekleri doğrultusunda gelişmektedir. Ve emperyalizme bağımlılık zinciri Demokratik Halk Devrimi ile kırılmadıkça bu böyle sürecektir.

(★) Duyun-u Umumiye: Osmanlı Devletinin son döneminde Osmanlı Devleti, bağımlı olduğu emperyalist devletlere borcunu ödeyemeyecek duruma gelmişti. O zaman emperyalistler bizzat Türkiye'de kendilerine bağımlı Duyun-u Umumiye adlı kurumu oluşturdular.

6000 memur çalıştıran bu kurum, Osmanlı Devleti adına vergi topluyor, ve borçları böylece tahsil ediyordu. Osmanlı Devletinin son dönemlerinde Türkiye'deki iktisadi gelişmeyi tayin eden bu kurumdu. Bugün Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti de kendi başına iktisadi tedbir alacak durumda değildir. Kararı veren IMF adlı emperyalist kurumdur.

S. Davut

ARKADAŞIMIZ A.KURUKAFA'YI KAYBETTİK!

Derneğimiz üyesi genç arkadaşımız ALİ KURUKAFA'yı kaybettik. Genç arkadaşımız 17 yaşlarında öğrenci idi. Derneğimiz kurucu üyelerinden. Amacı öğrenimi döneminde, gücü oranında halkımızın demokratik halk devrimi mücadelesine katkıda bulunmaktı. Devrim heyecanı ile çalışmaya katılan arkadaşımızın vücudu sağlam ve dinamikti. Burnundan ameliyat olmak için Cuma günü Mainz Uni. kliniğine giden arkadaşımızın, cumartesi günü ölüm haberini alınca üye arkadaşları ve dostları üzüntüye boğdu. Bu olayın incelenmesi için harekete geçen Dernek Yönetim Kurulumuzun edindiği bilgi, arkadaşımızın ihmankarlık sonucu öldüğü tespit edildi. Ameliyat esnasında kanın ciğerlere akması sonucu zehirlendiği yolunluk kazandı.

İşçi arkadaşlar! Hastahane yetkililerinin bu olaya şaşıklarını söylemeleri, küçük bir ameliyatın ölümle sonuçlanmasının düşündürücü olduğunu söylemeleri kanımızca doğru değildir. Kasap misali koyun kesercesine bir ameliyatın ölümle sonuçlanacağı bir gerçektir. Bu ne ilk ne de sondur. Genelde işçiler ve özel olarak biz yabancılar üzerinde "ya zı tahtası" örneği deney yapıları, bir çoğumuzun ölümüne sebep olmuştur.

Hayatın her alanında B. Alman tekelci patronlarının bize uygulamaları, biz yabancı işçilerin ikinci sınıf insan muamelesine tabituttuklarının bir somut örneğidir. Arkadaşlar!

Ali arkadaşımızın başına gelen bu durum, yarın bir başkasının başına geleceğini unutmamalıyız. Bu ihmankarlık tutumu nefretle kinayalım. Bu B. Alman tekelci burjuvazinin biz yabancı işçiler üzerindeki ikinci sınıf insan muamelesine karşı örgütlü bir şekilde mücadele edelim.

Bernek Yönetim Kurulu olarak tüm üye ve aile fertlerine baş sağlığı diler, acılarını paylaşıyoruz.

Bernek Yönetim Kurulu

HANGİ FAŞİST KLİK/BAŞTARAFI 1.SAYFADA

kurulmasına yetecektir. Ve seçimlerden önce bu hükümetin bu şekli hale gelmiştir. artık güncel bir sorun haline gelmiştir. Hakim sınıflar şimdi bu hükümetin ömrünün ne kadar olacağını hesapları içindeler.

Onlar hesap yapa dursun; aslında hükümet buhranları, hakim sınıfların sorunudur. Onların kendi arasındaki iktidar değişiminin bir yansımasıdır. Emekçi halk için, Komprador Burjuvazi ve Toprak ağalarının şu veya bu hükümeti arasında yapılacak bir tercih yoktur. Emekçi halk, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının faşist düzeni sürdürdükçe, ezilecek ve sömürülecektir. Sömürü ve zulüm çarkının hangi faşist klik tarafından döndürüleceği

nalk için tercih sorunu olamaz, olmamalıdır.

Türkiye'nin tüm milliyetlerden emekçi halkı için hükümet buhranı konusunda takınacak tek doğru tavır vardır: O da hakim sınıflara karşı nefreti mücadeleye dönüştürmek, Demokratik Halk Devrimi Mücadelesine katılmak, bu mücadeleyi desteklemektir.

S. Şengül



SALT II

Stratejik silahların sınırlandırılması- nı öngören Salt II anlaşması, 18 Haziran 1979'da Viyana'da Amerika Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği Devlet Başkan- ları Carter ve Brejnev tarafından imzalan- dı. 7 Yıl süre ile geçerliliği kabul edilen anlaşma, stratejik silahların sayı- sal ve nicel gelişiminin sınırlandırılma- sını içermektedir.

Salt II'ye göre, stratejik silahlar sayı- sal olarak her iki ülke tarafından 2400'e indirilecek ve 1981 yılına kadar da bu sayı 2250'ye düşürülecektir. Ayrıca her iki ülkede:

a) Çok tahrip başlıklı kıtalararası balis- tik roketten en fazla 1200 tane bulundura- bilecek.

b) Balistik denizaltı tahrip başlıkları en fazla 14 olabilecek

c) Yeni roket sistemi çalışmalarında ise en fazla 10 tahrip başlıklı yapılacaktır.

Aceba ABD emperyalistlerinin ve Rus sos- yal emperyalistlerinin gerçek silah gücü nedir? Ve Salt II gerçekten stratejik sila- hların sınırlandırılmasını içermekte midir? Bugünkü standartlarda Amerikan emperyalistleri 550, Rus sosyal emperyalist- leri de 300 adet çok tahrip başlıklı kı-

ayrılan bütçenin Salt II'de belirlenen sayılara ulaşana dek silahlanma yarışına devam edeceğidir. Örneğin ABD ilk iki yıl içinde 270, Rusya ise 520 çok tahrip baş- lıklı kıtalararası roket yapabilecektir. MİRV adıyla bilinen bu roketlerin yapımı- na ABD 1970 Rusya ise 1975'te başlamış- tır. 9 senede ABD 550 MİRV'e sahipken, Rusya'da 4 senede 300 MİRV'e sahip bulu- maktadır. Bu güne dek ortalama olarak ABD senede 60 MİRV yaparken Rusya 75 MİRV yap- mıştır. Ama Salt II'nin belirlediği sayı- lara göre daha Rusya 520 MİRV'i 1981 yılı- na dek yapabilecektir. Hani bunun sınır- landırılması nerede?

Üç aşağı bes yukarı aynı içerikte olan Brejnev ve Ford arasında imzalanan Salt I de, silahlanmanın sınırlandırılması amacı ile savunma yatırımlarını kısıtlamayı ön görmekte idi. Ama imza töreninden sonraki gelişim ne yöneydi. Elbette hiç bir şey değişmemiştir. Her iki ülkenin resmi kaynak- larına göre 1972'de, ABD 77,6, Rusya ise 84,4 milyar dolar savunma yatırımlarına sa- hipken bu rakamlar 1977'de, ABD'de 104, Rusya'da ise 133 milyar dolara yükseldi.

Eski CIA Başkan Yardımcısı Herbert Scoville'nin yaptığı bir konuşmada, "Salt I silahlanma yarışını frenleyeceği yerde daha da hızlandırdı. "demekten kendini alamadı. Emperyalistlerin en sadık uşakla- rı bile, Salt I, ve Salt II gibi bir dizi şekil anlaşmalarının silahlanma yarışını kontrol altına almak, sınırlandırmak, dün- ya 'barışına hizmet' safsatalarına inan- mamaktadırlar.

Salt II ne bir sınırlandırmadır ne de böyle bir amaca yönelmiştir. Silahların sınırlandırılması adına silahlanma kampan- yasına, silahlanma yarışına hız verilme- ktedir. Bu, doğrudan doğruya barış melekleri oluveren ABD emperyalistleri ve Rus sosyal emperyalistlerinin düzmesidir. Dünya barış güçleri ve dünya halkları ile alay etmektedir. Görüldüğü gibi Salt II, stratejik silahların sınırlandırılmasından başka herşeydir. O halde bu veya bunun gi- bi bir dizi anlaşmalara niye gerek görülmektedir? Neden Olmasın?! Dünya halkla- rını silahsızlandırmak için böylesine aldatmacalara emperyalistler dönem dönem baş vururlar. Özellikle günümüzde emperyalist güçler en modern silahlarla tehzilat- lanmakta, ama bunun yanında "dünya barışı" adına Salt II, Salt I, giysilerine bürün- mekteki. Tüm emperyalistler dünya he- gemonyası mücadelesinde dünya halklarını silahsızlanmaya çağırılmaktadırlar. Ama baş- ta Uluslararası proleterarya olmak üzere ezilen dünya halkları emperyalistlerin oyununa gelmeyecektir. Ve gelmemelidir de!

Dünya barışı emperyalist sistemle çeli- şen bir olgudur. Emperyalizm var olduğu sürece emperyalist savaş tehlikesi de var olacaktır. Emperyalizm var olduğu sürece, emperyalist güçlerin savaş hazırlıkları, silahlanma yarış, dünya hegemonyası için dalaşmaları da var olacaktır. Dünya devrim cephesi güçleri emperyalist savaş teh- likesine karşı uyanık olmak ve kitleleri ni enternasyonalizm ruhuyla eğitmek zorun- dadır. Relatif barışın hüküm sürdüğü günü- müzde, her ülke devrimcilerinin görevi, ül- kelerinde emperyalizme, sosyal emperyalizme ve her türlü gericiliğe karşı günden güne yükselen devrim mücadelesine hizmet etmek- tir.

Ancak işçi sınıfı önderliğindeki, gerek emperyalist savaş istemeyen güçlerin bu günkü geçici barışın korunması için bir- likte mücadelesi ve gerekse emperyalist savaşları kökten silecek devrim mücade- leri, emperyalist savaş ihtimallerine kar- şı gelişmektedir.

-KAHROLSUN EMPERYALİZM-SOSYAL EMPERYALİZM VE HER TÜRDEN GERİCİLİK!
-KAHROLSUN EMPERYALİST SAVAŞLAR!
-YAŞASIN ENTERNASYONALİZM!

L. Burak

B. ALMANYA

Kassel'de Thyssen Henschel tekeli patron- ları, kârlarına kâr katabilmek için, 446 iş- çiyi, işsizler ordusuna teslim etmek amacı ile karalisteye geçirdiler.

446 işçinin isten atılmak üzere liste- ye alınmasını protesto için, Thyssen Hen- schel işçileri geçtiğimiz hafta içinde Kassel'de yürüyüşe geçtiler. İşten atılma- ları protesto ettiler. Kassel Belediyesi önüne gelen 3000 işçiye, Belediye Başkanı kendilerinin yanında olduğunu bildirdi. Bu açıkça bir demogojidir. Geçen seneler Thyssen'de çalışan işçilerin sayısı 4 bi- ne büyümüştür. Belediye Başkanı pratikte B. Alman emperyalistlerinin yanında oldu- ğunu açıkça gösterdi.

B. Alman patronlarının Alman ve yabancı işçilere karşı giriştiği bu ekonomik sal- dırlar ancak işçilerin birliği ve müca- delesi ile durdurulabilir.

B.

NİKARAGUA



Faşist Somoza'nın sonu yaklaştı.

ABD emperyalizminin uşağı faşist Somoza- nın sonu görüldü. 42 seneden beri Nikara- gua halkına kan kusturan, faşist Somoza ai- lesinin temelleri şu günlerde yıkılıp tari- hin çöplüğüne atılmak üzere yığıt Nikara- gua halkı, faşist Somoza'nın diktatörlüğü- ne son darbeyi indirmek için canla başla savaşıyor.

"Sandinista Kurtuluş Cephesi" (FSLN) Ni- san sonu Haziran başında, faşist Somoza'ya son darbeyi indirmek için çeşitli cephe- lerden saldırıya geçtiler. Şüphesiz geçen Eylül ayı içinde geçici yenilgiye uğraya- rak dağlara geri çekilmek zorunda kalan Sandinistalar bu sefer daha iyi örgütlen- mişlerdi. Sandinistalar bir ayık gibi kısa bir zamanda ülkenin bir dizi, Leon, Cinan- deg, Jinotepe, Matagalpa ve Başşehir Mana- gua'nın önemli bir bölümünü ellerine geç- tirdiler. Sandinista gerillaları başlattık- ları bu saldırı ile birlikte Nikaragua halkını genel greve çağırdı. Halkın geniş ölçüde sempatisini kazanmış FSLN'nin bu çağırısı üzerine, Nikaragua halkı genel greve gitti. Faşist Somoza'nın azgın sömü- rü ve baskı düzeni felce uğradı. Bunun ü- zerine Somoza, genel greve karşılık, sıkı- yönetim ilan etti. İşe gitmeyen emekçilere zor kullanacağını ilan etti. FSLN'in bu grev çağırısı "FAO" (Geniş Muhalefet Cep- hesi,) "Milli Yurtsever Cephe" (FPN) (12'ler grubu diye tanınıyor), "Birleşik halk hareketi" (MPU) gibi Somoza'ya mu- halefet örgütleri ve kilise tarafından des- teklenildi. Somoza'nın sıkıyönetimine karşı- lık, Sandinistalar, Somoza'ya "son darbeyi" vurmak için saldırıya geçtiklerini açıkladılar. Faşist Somoza, ABD'den ve İsrail- den aldığı en son modern silahlarla, hava- dan karadan, özellikle Managua ve diğer bü- yük şehirlerdeki gecekondu halkına karşı geniş çapta saldırıya geçti. Faşist Somoza kımıldayan her şeye ateş emrini verdi. Kah- remanca savaşan yığıt Nikaragua halkı bu çarpışmalardan binlercesini yitirdi. Şu günlerde iki cephe arasındaki çarpışmalar bütün şiddeti ile devam ediyor.

OLAYLARIN SİYASİ GELİŞİMİ:

Bilindiği gibi, 17 ay önce, Amerikan uşa- ğı hakim sınıfların Somoza ailesine muha- lefet eden kanadının liderlerinden biri olan Chomoro'nun öldürülme olayı, Somoza' ya karşı tüm sınıf ve tabakaları ayağa kaldırmıştı. Muhalefet emperyalist efendi- lerinden aldığı direktifle ülkeyi genel greve çağırmıştı. Genel greve Nikaragua halkı büyük coşku ile katılmıştı. Genel Greve sadece Nikaragua halkı değil, muha- lefet kanat temsilcileri "İşverenler Sen- dikası" "Ticaret Odaları" da Somoza'yı devirmeye çağırmıştı halkı. Genel grevin geniş boyutlara ulaşması ile birlikte bizzat ABD emperyalizminin Somoza'yı is-

DEVAMI 11. SAYFADA



BREJNEV VE CARTER

lararası rokete sahipken, bu sayı Salt II "sınırlandırması" ile 820'ye çıkarıl- dı. Yine çok başlıklı roket denizaltısın- dan 496 tane ABD ve 96 tane de Rusya sa- hip iken, bu sayı da 380 olarak belirlen- di. Roket atar bombardıman uçaklarına ne ABD ne de Rusya sahip iken, bu tür uçak- ların yapımı ve 120 taneye kadar da bu- lundurulması ön görülmüştür. Her iki dev- letin sahip olduğu bugünkü standartlar ve Salt II ile belirlenen sayılar yan yana bulunduğu Salt II'nin hiç de bir sınırlandırma olmadığı göze çarpmaktadır. Bunun yanında bu ülkelerin savunma bütçe- lerine bakıldığında, Salt II ile savunma bütçelerinin son durumu uyarılılık içinde- dir. Amerikan emperyalistleri savunma büt- çelerini bu yıl 11 milyar dolar arttırmış- lardır ki, Carter'in verdiği demece göre bu sayı, ABD'nin savunma bütçesinin % 10'u dur. Rusya'nın savunma bütçesi kesin olarak bilinmemesine rağmen, Carter'in e- leştirilerinden Rusya'nın da savunma gi- derlerini arttırdığı anlaşılmaktadır.

Bir yandan günlerdir, aylardır strate- jik silahların sınırlandırılması yaygara- sı yapılmakta, her iki ülke de bu silah- larını sayısal ve geliştirme olarak sınır- landıracağını belirlemektedirler. Bol bol barış ve gelecekteki bir savaş tehli- kesini azaltma çabaları atan Carter ve Brejnev, çarşaf çarşaf demeçler vermekte- dirler.

Diğeryanda ise silahlanma bütçesi arttı- rılmakta ve sözde sınırlandırmayı içeren Salt II'de tespit edilen silah sayıları bugünkü standartların çok üzerinde bulun- maktadır. Bundan da anlaşılan, savunmaya

POLONYA

Geçen ay içinde Katolik kilisenin baş-kanı ve katoliklerin ruhani lideri 'Papa' 2. Johanna Paul, Polonya'yı ziyaret etti. Papa'nın Polonya ziyareti din'in Polonya- daki etkisinin yüzsüzlüğünü; ve reviz- yonist ideolojinin iflasını belgeledi. Papa'nın mitinglerine 100.000lerce Polon' yalı katıldı.

Öteden beri halkı uyutmak için dini kul- lanan Polonya'lı revizyonist yöneticiler halkın Papa'ya karşı gösterdikleri sevgi- den korkuya kapıldılar. Tüm revizyonist ülkelerde din halkın yöneticilere karşı duyduğu nefreti potasında eriterek var- lığını sürdürmektedir.

Batılı emperyalistler, basın-yayın or- ganları aracılığı ile, Papa'nın Polonya gezisinin "dinin ve insanlığın" Marksizme karşı kazandığı zafer olduğun- un propogandasını yaptılar.



Polonya'da revizyonist ideolojinin iflası